
Ο ΚΥΚΛΟΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ♦ ΙΟΥΛΙΟΣ 2015

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΚΥΚΛΟΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ♦ ΙΟΥΛΙΟΣ 2015

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

Τράπεζα της Ελλάδος – Κέντρο Πολιτισμού, Έρευνας και Τεκμηρίωσης
Τμήμα Έρευνας, Εκδόσεων και Διοικητικής Υποστήριξης
Ελ. Βενιζέλου 21, 102 50 Αθήνα, Τηλ. 2103203562

Αναμνηστικό τεύχος – Ιούλιος 2015

Συντακτική επιτροπή: Μ. Κουτσούκαλη, Μ. Νιάκαρου, Μ. Γενιτσαρίου, Χ. Λιναρδάκη
Υπεύθυνοι εκτύπωσης: Δ. Σιγάλας, Σ. Τικέλλης, Τμήμα Εκτύπωσης Ειδικών Προϊόντων, Ι.Ε.Τ.Α.

1945-2015

70 χρόνια Παιδικές Κατασκηνώσεις της Τράπεζας της Ελλάδος

Η πιο σημαντική ημερομηνία για την ιστορία των παιδικών Κατασκηνώσεων της Τράπεζας της Ελλάδος ήταν η 1η Σεπτεμβρίου 1944, όταν το Γενικό Συμβούλιο αποφάσισε την «*σύσταση της κατασκήνωσης*» στην Πεντέλη για το καλοκαίρι του 1945 και «*την έγκριση των δαπανών αυτής*». Η θέληση για προσφορά στα παιδιά των εργαζομένων στην Τράπεζα σε εποχές πολύ δύσκολες στάθηκε ικανή να δημιουργήσει το θεσμό της κατασκήνωσης, στην οποία ακόμη και σήμερα φιλοξενούνται τα παιδιά μας.

Για να αναλύσουμε το πώς δημιουργήθηκε, πώς εξελίχθηκε και τι σημαίνει σήμερα ο θεσμός αυτός, θα πρέπει να μελετήσουμε ιστορικά, να καταγράψουμε και να αξιολογήσουμε τη δράση των ανθρώπων που τότε είχαν την ευθύνη του σχεδιασμού, των αποφάσεων και των ενεργειών. Φυσικά, μέσα από αυτή τη μελέτη προκύπτουν και συναισθήματα όπως αγωνία, ελπίδα, αισιοδοξία και διάθεση για προσφορά, τα οποία παραπέμπουν σε ένα σύνολο σχέσεων, αξιών, νοοτροπιών, γεγονότων και ανθρώπινων δραστηριοτήτων που διαφοροποιούνται στο χρόνο και στο χώρο, αλλά τελικά αποτελούν το συνδετικό κρίκο του τότε και του τώρα και φωτίζουν τις βαθύτερες πτυχές του ανθρώπου, αυτές που του δίνουν κίνητρο να δημιουργήσει.

Χρονολόγιο γεγονότων

1945-1947: Ξεκινά η λειτουργία της κατασκήνωσης στην Πεντέλη. Ήταν μεγάλο εγχείρημα για την ΤτΕ να καταφέρει να λειτουργήσει μια κατασκήνωση σε καιρό πολέμου. Πρακτικά της Επιτροπής Κατασκήνωσης του έτους 1945 μαρτυρούν τις προσπάθειες για εξασφάλιση υλικοτεχνικής υποδομής, όπως «*την κατασκευήν αριθμού κλινών διά τους κατασκηνωτάς κατασκευασθησομένων εκ σιδήρου μπετόν ευρισκομένου εις την κατοχήν της Τραπεζής εκ τω κτηρίω του Νομισματοκοπείου Χολαργού*»,¹ καθώς επίσης και τη στελέχωση της κατασκήνωσης στους διάφορους τομείς δραστηριότητας, όπως η απόφαση να «*ζητηθή από τον Ελληνικόν Ερυθρόν Σταυρόν η διάθεσις 4 αδελφών νοσοκόμων για την υγειονομικήν υπηρεσίαν της κατασκηνώσεως*».² Στα δύσκολα αυτά χρόνια, οι διοικούντες την ΤτΕ προβαίνουν σε κάθε δυνατή ενέργεια για την προετοιμασία και την οργάνωση της κατασκήνωσης, ενώ συγχρόνως εξετάζουν και την πιθανότητα δημιουργίας κατασκήνωσης για το υποκατάστημα Θεσσαλονίκης. Όσον αφορά τα υπόλοιπα υποκαταστήματα, δηλώνουν την πρόθεσή τους για ανάλογη ενίσχυση.

23.11.1947: Η Τράπεζα εκμισθώνει «*στους πρόποδας της Πάρνηθος και παρά την θέσιν Μετόχι – Άγιος Γεώργιος Βουρδουμπάς, τμήμα 60 περίπου στρεμμάτων ίνα χρησιμοποιηθή τούτο διά κατασκήνωσιν του προσωπικού της Τραπεζής κ.λπ*»,³ αποστέλλει αρχιτέκτονα και ζωγράφο για την καλλιτεχνική διαρρύθμιση των χώρων ψυχαγωγίας και εγκρίνει σχετικές δαπάνες για τη γεώτρηση και επισκευή των σκηνών.

¹ Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 2/28.6.1945).

² Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 3/2.7.1945).

³ Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 23.11.1947).

1948: *«Εν αρχή ανακοινούται ότι επετεύχθη οριστικώς η συμφωνία»⁴ για την αγορά των 50 πρώτων στρεμμάτων του κτήματος στο Μετόχι Πάρνηθας, τη σημερινή έδρα της κατασκήνωσης. Αμέσως οργανώνεται η κατασκηνωτική περίοδος, εγκρίνονται οι σχετικές δαπάνες και αποφασίζεται τελικώς, λόγω της μεταπολεμικής κατάστασης, να μη γίνει γιορτή με αφορμή τη λήξη της περιόδου των αγοριών, αλλά να περιοριστούν σε άσματα των παιδιών και την απαγγελία εθνικού ποιήματος, αποδεικνύοντας ότι σκοπός της λειτουργίας της κατασκήνωσης δεν ήταν μόνο η υλική, αλλά κυρίως η ηθική προσφορά.*

1949-1999: Είναι μια μεγάλη περίοδος λειτουργίας της κατασκήνωσης, με τη φιλοξενία παιδιών αρχικά σε σκηνές και αργότερα στις μόνιμες εγκαταστάσεις που οικοδομήθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του 1960 και εξυπηρετούσαν τις ανάγκες της κατασκήνωσης μέχρι το σεισμό της 7ης Σεπτεμβρίου 1999. Ακόμη και στα δύσκολα χρόνια του πολέμου, η κατασκήνωση ήταν κοντά στα παιδιά των υπαλλήλων της με όλους τους τρόπους.

Ξεκινώντας από τη λειτουργία των κατασκηνωτικών περιόδων: *«ήτοι επί 33 ημέρας, με κατερχόμενα τα κορίτσια της β' περιόδου, εκείθεν ακριβώς την επομένη της 14ης Σεπτεμβρίου εορτής της υψώσεως του Σταυρού ότε θα γίνη και η τελική εορτή της κατασκηνώσεως»⁵ Αξιοσημείωτο είναι ότι στην τελική γιορτή παρίσταντο το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διοικητής της Τράπεζας. Παρόλο που η γενική κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη για τη χώρα, η Επιτροπή Παιδικών Κατασκηνώσεων λάμβανε αποφάσεις τόσο για την καθαριότητα και υγιεινή των παιδιών όσο και για τη δημιουργική λειτουργία της κατασκήνωσης. Συγκεκριμένα, οι αποφάσεις αυτές αφορούσαν την έγκριση σχετικής δαπάνης για την πληρωμή «του κουρέως και του υποδηματοποιού», οι οποίοι «θα μεταβούν εις την κατασκήνωσιν διά την κουράν και την επιδιόρθωσιν των υποδημάτων των κατασκηνωτών»,⁶ αλλά και την έγκριση της εισήγησης «την συμφώνως και προς γενομένη σύστασιν του κ. Διοικητού καθιέρωσιν από τούδε σειράς ομιλιών-μαθημάτων διά την καλήν προετοιμασίαν και κατάρτισιν των στελεχών της κατασκηνώσεως εις τα ειδικά αυτών καθήκοντα»,⁷ ώστε να γίνεται «επιλογή εκ τούτων, των καλλιτέρων διά την κατασκήνωσιν».⁸ Καθ' όλη τη χρονική αυτή περίοδο ήταν εμφανής η διάθεση από την Επιτροπή Παιδικών Κατασκηνώσεων –και πραγματοποιήθηκαν όλες οι απαραίτητες ενέργειες– για συνεχή κινητοποίηση των τεχνικών υπηρεσιών όσον αφορούσε την οικοδόμηση των κτιριακών εγκαταστάσεων και τα υποστηρικτικά έργα της κατασκήνωσης, αλλά και την αμέριστη συνδρομή όλων των υπηρεσιακών μονάδων της Τράπεζας (Ταμείο Υγείας, Συνεταιρισμός) για τη θέσπιση κανόνων που ισχύουν ακόμη και σήμερα. Ήταν έκδηλο το ενδιαφέρον όχι μόνο για την υγιεινή και την ασφάλεια των κατασκηνωτών, αλλά και για την εκπαίδευσή τους στα οικοκυρικά και τη χειροτεχνία. Το ενδιαφέρον της Διοίκησης της Τράπεζας ήταν άμεσο και εκδηλωνόταν με επιθεώρηση της κατασκήνωσης από τα μέλη του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας και αργότερα από τα μέλη της Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων. Με τον τρόπο αυτό, αποκτήθηκε «ο θαυμασμός διά την αρίστην και υποδειγματικήν λειτουργίαν των Κατασκηνώσεων της Τραπεζής της Ελλάδος», όπως αποτυπώνεται σε έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών προς τη Διοίκηση της Τράπεζας.*

2000-2002: Λαμβάνεται η απόφαση για λειτουργία της κατασκήνωσης με σκηνές και containers, λόγω της καταστροφής των οικημάτων από το σεισμό του Σεπτεμβρίου του έτους 1999. Η θέληση της Διοίκησης για συνέχιση του έργου της κατασκήνωσης, σε συνδυασμό και με τον ενθουσιασμό των παιδιών να μη διακοπεί η καλοκαιρινή συνάντησή τους στο Μετόχι, ξεπέρασε κάθε τεχνικό πρόβλημα και τελικά η κατασκήνωση λειτούργησε στην πρώτη της μορφή, παρόλο που δεν υπήρχαν οι εγκαταστάσεις και οι ανέσεις που οι κατασκηνωτές και τα στελέχη απολάμβαναν μέχρι τότε. Ειδικότερα το 2002, οι βροχές ήταν πολλές καθ' όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού, με αποτέλε-

⁴ Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 9/17.6.1948).

⁵ Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 5/4.6.1952).

⁶ Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 15/22.8.1958).

⁷ Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 1/31.1.1949).

⁸ Απόσπασμα Πρακτικού Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων (Συν. 1/4.6.1949).

σμα τα νερά και οι λάσπες να καθιστούν σχεδόν αδύνατη τη διαμονή των παιδιών στις σκηνές. Παρά τις άσχημες καιρικές συνθήκες, όμως, οι κατασκηνωτές παρέμειναν στο Μετόχι. Οι αποχωρήσεις των κατασκηνωτών, ακόμη και των μικρών ηλικιών της πρώτης περιόδου, ήταν οι λιγότερες που έχουν καταγραφεί τα τελευταία 15 χρόνια.

2003-2004: Αποφασίστηκε η διάθεση του χώρου της κατασκήνωσης στην Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων «ΑΘΗΝΑ 2004», με σκοπό αφενός να εξυπηρετηθεί η διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων και αφετέρου να ξεπεραστούν οι τεχνικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε η ΤτΕ ως προς την ανακατασκευή των εγκαταστάσεών της. Ήταν άλλη μία σημαντική απόφαση της Διοίκησης, που σε συνδυασμό με την απόφαση για ομαδική φιλοξενία των παιδιών των υπαλλήλων σε άλλες ιδιωτικές κατασκηνώσεις, δείχνει τη θέλησή της για την ενίσχυση του θεσμού, με σκοπό την προσφορά. Το έτος 2003 ξεκινούν οι εργασίες για την ανοικοδόμηση της κατασκήνωσης στο Μετόχι και ολοκληρώνονται τον Απρίλιο του έτους 2004.

Το έτος 2003 φιλοξενηθήκαμε στην KINDERLAND και το έτος 2004 στην ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ, δύο από τις μεγαλύτερες κατασκηνώσεις στην Ελλάδα. Φυσικά, αν κατά τα έτη 2000-2002, διακρίναμε υψηλό κατασκηνωτικό πνεύμα στους κατασκηνωτές και τα στελέχη μας, τα έτη 2003-2004 ήταν τα ίδια παιδιά και στελέχη που προσέφεραν μοναδικές στιγμές σε όσους σταθήκαμε κοντά τους. Οι δύο αυτές χρονιές ήταν οι πιο «γεμάτες» για εμάς που υπηρετούμε το θεσμό της κατασκήνωσης. Οι κατασκηνωτές και τα λιγοστά στελέχη που φιλοξενήθηκαν στις ιδιωτικές κατασκηνώσεις επέδειξαν ομαδικότητα, φιλία και κατασκηνωτικό πνεύμα που θα πρέπει να γραφεί με χρυσά γράμματα στην ιστορία της κατασκήνωσής μας. Η διαφορετική φιλοσοφία των ιδιωτικών κατασκηνώσεων όχι μόνο δεν επηρέασε και δεν έθεσε στο περιθώριο τα παιδιά μας, τα οποία αποτελούσαν τη μειοψηφία στο σύνολο των φιλοξενουμένων των κατασκηνώσεων, αλλά ήταν τα δικά μας παιδιά που επηρέασαν και, χωρίς διάθεση υπερβολής, άλλαξαν την διάθεση των άλλων παιδιών που φιλοξενούνταν τότε σε αυτές τις κατασκηνώσεις.

2005-2015: Επιστρέφουμε στο Μετόχι μας, με τις νέες πολυτελείς για κατασκήνωση εγκαταστάσεις. Σχεδόν απίστευτο να βλέπουμε ξανά τα παιδιά και τα στελέχη μας στη δική μας κατασκήνωση. Δύσκολο να το πιστέψεις, αλλά τόσο ευχάριστο να το βλέπεις να γίνεται πραγματικότητα και να νιώθεις απέραντα τυχερός που είσαι μέλος αυτής της μεγάλης παρέας. Μιας παρέας που, γεμάτη χαρά και υπερηφάνεια, γιόρτασε την επέτειο των 65 χρόνων της λειτουργίας της κατασκήνωσης με τρόπο ξεχωριστό. Πραγματοποιήθηκαν θεατρικές παραστάσεις και έκθεση φωτογραφίας από τα παιδιά της πρώτης και δεύτερης κατασκηνωτικής περιόδου αφιερωμένες στο παρελθόν και το παρόν της κατασκήνωσης. Όσοι παραβρέθηκαν στις εκδηλώσεις αυτές συνειδητοποίησαν γιατί η κατασκήνωση της Τράπεζας της Ελλάδος δεν είναι απλά ένας χώρος, δεν είναι μόνο τα πρόσωπα είναι τρόπος ζωής!

Τελικά δεν είναι μόνο οι επετειακές περίοδοι που σημαδεύουν το Μετόχι. Κατά την τελευταία πενταετία σημειώνεται μεγάλη αύξηση στην προσέλευση των κατασκηνωτών, γεγονός που αποτέλεσε πρόκληση για τη βελτίωση των διαδικασιών στη λειτουργία των Παιδικών Κατασκηνώσεων. Στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού των διαδικασιών, η Επιτροπή Παιδικών Κατασκηνώσεων ενέκρινε τα ακόλουθα:

- «Πλαίσιο Αρχών Λειτουργίας των Κατασκηνώσεων της Τράπεζας της Ελλάδος»
- «Κώδικας Συμπεριφοράς Στελεχών Κατασκηνώσεων της Τράπεζας της Ελλάδος»
- «Καθήκοντα και Υποχρεώσεις των Στελεχών των Κατασκηνώσεων της Τράπεζας της Ελλάδος» (Αρχηγού, Υπαρχηγών, Βοηθών Αρχηγείου, Κοινοταρχών, Βοηθών Κοινοταρχών, Ομαδάρχων, Προϊσταμένου Επιμελητείας, Αποθηκάρη, Υπαλλήλου Επιμελητείας, Γυμναστών, Ναυαγοσωστών, Υπευθύνων Χειροτεχνίας, Βιβλιοθηκάρη και Μουσικού και Ιατρού)
- «Σχέδιο εκκένωσης των κατασκηνώσεων».

Επίσης, οι υπεύθυνοι της Κατασκήνωσης συνεργάστηκαν με στελέχη της Διεύθυνσης Πληροφορικής ώστε να δημιουργηθούν εφαρμογές τόσο για την ηλεκτρονική υποβολή των αιτήσεων των κατασκηνωτών όσο και για την ηλεκτρονική παρακολούθηση του κατασκηνωτικού υλικού. Η παρουσία των Παιδικών Κατασκηνώσεων είναι αισθητή στον εσωτερικό και τον εξωτερικό δικτυακό χώρο (Intranet - <http://bogintranet/camppte> και Internet - <http://camppte.bankof-greece.gr>) της Τράπεζας, όσο και στα Social Media (Youtube, Skype).

Φυσικά θα ήταν μεγάλη παράλειψη εάν στο χρονολόγιο της κατασκήνωσης, δεν αναφερόμασταν σε δύο πολύ σημαντικά γεγονότα που προσθέτουν στη σημασία του έργου της κατασκήνωσης:

- στο πρόγραμμα της ανταλλαγής κατασκηνωτών με κατασκηνωτές άλλων κατασκηνώσεων Κεντρικών Ευρωπαϊκών Τραπεζών και
- στο κοινωνικό έργο που πρόσφερε η Τράπεζα της Ελλάδος, μέσω της φιλοξενίας στην κατασκήνωση, παιδιών από ιδρύματα και συλλόγους μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Το πρόγραμμα ανταλλαγής κατασκηνωτών που ξεκίνησε το έτος 1989 με εμπνεύστρια την Διευθύντρια, κυρία Μάνθα Χρήστου, έδωσε την ευκαιρία σε εκατοντάδες παιδιά συναδέλφων μας να επισκεφθούν τις κατασκηνώσεις της Πορτογαλίας, της Γαλλίας, της Ισπανίας, της Πολωνίας, της Τσεχίας και της Ιταλίας. Αποκόμισαν έτσι τις καλύτερες εντυπώσεις από τη φιλοξενία και διατήρησαν πολυετείς φιλικούς δεσμούς με τους κατασκηνωτές των χωρών αυτών. Αντίστοιχος αριθμός παιδιών από τις χώρες αυτές φιλοξενήθηκε στις Παιδικές Κατασκηνώσεις της Τράπεζας της Ελλάδος.

Στο πλαίσιο της κοινωνικής προσφοράς της Τράπεζας, φιλοξενήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια παιδιά από Ιδρύματα, Συλλόγους και Οργανισμούς. Στο πρόσφατο παρελθόν, το έτος 1999 συγκεκριμένα, φιλοξενήθηκαν παιδιά από το Ουζμπεκιστάν, την Ουκρανία, την Αλβανία, τη Μολδαβία και την Γιουγκοσλαβία. Τα παιδιά αυτά, έχοντας ζήσει την θλιβερή εμπειρία του πολέμου, κλήθηκαν να συνυπάρξουν με κατασκηνωτές «αντίπαλης» χώρας. Από την πρώτη ημέρα της κατασκηνωτικής περιόδου εμφανίστηκαν σημάδια άκρως ανησυχητικά για την εξέλιξη της περιόδου. Ακόμη και η τήρηση του ημερήσιου προγράμματος της κατασκήνωσης έμοιαζε να αποτελεί μεγάλο κατόρθωμα. Όμως η «μαγεία» του Μετοχίου στάθηκε πιο δυνατή και πολύ σύντομα όλα τα παιδιά ξεπέρασαν κάθε διαφορά και έγιναν μια παρέα, μια μεγάλη αγκαλιά και ένα κομμάτι του τεράστιου κρίκου που «δένει» όποιον πέρασε από το Μετόχι όλα αυτά τα χρόνια με εικόνες, εμπειρίες και συναισθήματα που τον ακολουθούν σε όλη του τη ζωή.

Είναι ο ίδιος κρίκος που δίνει δύναμη σε όλους εμάς τους «ενήλικες» που ασχολούμαστε με το χώρο, εξυπηρετώντας το όραμα και το σκοπό που εμπνεύστηκαν οι προκάτοχοί μας, νιώθοντας συγχρόνως ευλογημένοι για όλα όσα το Μετόχι μας έχει χαρίσει απλόχερα. Μπορεί να μην είναι κατά βάση υλικά αγαθά και αναγνώριση, είναι όμως δύναμη συναισθημάτων, αδύνατων να περιγραφούν αλλά μοναδικών για τη ζωή ενός υπαλλήλου που μαθαίνει την απόλυτη σημασία εννοιών, όπως: προσφορά, υπομονή και επιμονή, συνεργασία, αλληλεγγύη, υποστήριξη, αλληλοβοήθεια και πραγματική φιλία.

Μαρία Κουτσούκαλη

Σημείωση: Ο συλλεκτικός **ΚΥΚΛΟΣ** που κρατάτε στα χέρια σας ξεκινά από το 1945, πριν δηλαδή από την έναρξη της κυκλοφορίας του περιοδικού. Χωρίζεται, λοιπόν, αναγκαστικά σε δύο μέρη. Το πρώτο, που εκτείνεται από το 1945 έως το 1960, περιλαμβάνει αρχαιακό υλικό των Παιδικών Κατασκηνώσεων (Πρακτικά της Επιτροπής Παιδικών Κατασκηνώσεων και φωτογραφίες) και το δεύτερο άρθρα για την κατασκήνωση που δημοσιεύθηκαν στον **ΚΥΚΛΟ** την περίοδο 1962-1970, σε πιστή αναπαραγωγή.

Α' ΜΕΡΟΣ: 1945-1960. ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 1η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τήν 21ην Ἰουνίου 1945 ἡμέραν Πέμπτην καί ὥραν 7ην μ.μ. συνήλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Ἐπιτροπή Παιδικῶν Κατασκηνώσεων ὑπό τήν Προεδρείαν τοῦ κ. Π. Παυρίκη καί παρόντων τῶν Μελῶν κ.κ. Κ. Πολυζῶη, Ἰ. Κρεμμύδη, Ἀντ. Δελένδα, Ἀλ. Ρημάκη, Γ. Τοράκη, Χρ. Ντεντιδάκη προέβη εἰς τήν λήψιν τῶν κάτωθι ἀποφάσεων:

- 1) Ἀπεφασίσθη ὅπως καί κατά τά ἰσχύσαντα κατά τήν κατασκήνωσιν τοῦ παρελθόντος θέρους, δεχθῶμεν εἰς τήν ὑπό ὀργάνωσιν ἐφετεινῆν κατασκήνωσιν πάντα τά τέκνα τῶν ὀπωσδήποτε ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπεζῇ, ἤτοι ὑπαλλήλων, βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, προσωρινῶν, ἡμερομισθίων καί ἐπί συμβάσει ὑπαλλήλων ὡς καί τά τέκνα τῶν **Συνταξιούχων** τῆς Τραπεζῆς. Ἐπίσης ἀπεφάσισε νά συμπεριλάβῃ καί τά τέκνα τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἑλλην. Βασιλικῆς Ἀεροπορίας ὡς φόρον τιμῆς πρὸς τό Σῶμα τοῦτο ἀλλά καί ἐξ ὑποχρέωσης πρὸς τό Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ὅπερ ἐπροθυμοποιήθη νά παράσχῃ εἰς τήν Ἐπιτροπήν τό ἀναγκαῖον ὑλικόν σιγηῶν ὡς χρησιδάνειον κατά τήν διάρκειαν τῆς θερινῆς Κατασκηνώσεως.
- 2) Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει τήν προσωρινήν ἀνάθεσιν τῶν καθηκόντων Διαχειριστοῦ καί Ἀποθηκαρίου εἰς τόν ὑπάλληλον κ. Βασ. Γουργουρίνην, μέχρι τῆς ὀριστικῆς τροποποιήσεως τῶν Διοικητικῶν καί Διαχειριστικῶν Στελεχῶν. Ἐπίσης ἀναθέτει εἰς τόν ἐκ τῶν Μελῶν τῆς κ. Ντεντιδάκη τήν ἐξεύρεσιν Μαγείρου ἐκ τῶν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ Συλλόγου τοιούτων καί 2 βοηθῶν, τοῦ ἑνός εἰ δυνατόν ἐξευρισκομένου ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς. Ὡς ἀνώτατον ὄριον μισθοῦ τοῦ Μαγείρου ἀποφασίζεται τό ποσόν τῶν Δρχ. 35.000. τοῦ δέ βοηθοῦ τῶν Δρχ. 20.000.-

Μετά ταῦτα ἀνταλλάσσονται σκέψεις καί ἀποφασίζονται διάφοροι λεπτομέρειαι τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Κατασκηνώσεως.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος

Τά Μέλη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

5ον Κατασκηνωτικόν Έτος

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν

8ης Συνεδριάσεως

20-6-48

Ἡ Ἐπιτροπή Κατασκηνώσεων παρόντων τῶν κ.κ.Γ. Τρακάκη, Διευθυντοῦ Προέδρου αὐτῆς, τῶν Διευθυντῶν κ.κ.Γ. Παπαχρυσάνθου καί Κ. Μούτσελου τοῦ Τμηματάρχου κ. Ἀγ. Στρούζα καί τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη γραμματέως κ. Μιχ. Πολίτου.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινοῦ τήν ἐξέλιξιν τῶν διαπραγματεύσεων διά τήν ἀγοράν τοῦ χώρου τῆς κατασκηνώσεως καί τήν, συνεπέα τῆς διαφωνίας διά τήν τιμήν ἀγορᾶς αὐτοῦ προσωρινήν ἀναστολήν τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς ἐκεῖ τῶν ἐγκριθέντων τεχνικῶν ἔργων (δεξαμενῆς-περιφράξεως χώρου κ.λ.π.)

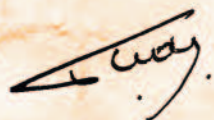
Ἀκολούθως ἀνακοινοῦται ὅτι αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς παιδιῶν εἰς τήν κατασκηνώσιν ἀνῆλθον τῆς 400 περίπου, ἐκ τῶν ὧν αἱ 210 ἀφοροῦν ἀγόρια καί αἱ 190 κορίτσια. Μέ βάσιν τόν ἀριθμόν τῶν δηλώσεων καί ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅτι δέν θά καταστῆ δυνατή ἡ πραγματοποίησις τριῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων ὡς ἀρχικῶς ἐσκέπτετο ἡ Ἐπιτροπή, ἀλλά μόνον δύο κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ ἀγορά μιᾶς εἰσέτι τοῦλάχιστον μεγάλης σκηνῆς, ἐντέλλεται δέ ὁ Γραμματεὺς ὅπως φέρῃ ὑπ' ὄφιν τῆς Ἐπιτροπῆς τὰς συγκεντρωθείσας προσφοράς πωλητῶν σκηνῶν εἰς τήν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἐν σχέσει μέ τόν ἀκριβῆ καθορισμόν τῆς ἡλικίας τῶν μετεχόντων παιδιῶν καθορίζεται ὅπως γίνουσι δεκτὰ τὰ γεννηθέντα ἀπό τῆς 1.1.1932 μέχρι τῆς 31.12.1941, ἀποφασίζεται δέ ὅπως οἱ συνταχθησόμενοι πίνακες παιδιῶν διαβιβασθῶσιν τό ταχύτερον πρός τήν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας διά τόν σχετικόν ἔλεγχον τῆς ἡλικίας, ὡς καί διά τήν ἐν καιρῷ λατρικὴν ἐξέτασιν των καί τήν βεβαίωσιν τοῦ βάρους ἐκάστου.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει ὅπως ζητηθῆ ἀπό τήν Τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς, νά ἐπιληφθῆ τῆς ἐκτελέσεως τῶν κάτωθι συμπληρωματικῶν ἔργων, ἅτινα κρίνονται ὡς ἀπαραίτητα διά τήν καλὴν λειτουργίαν τῆς κατασκηνώσεως :

- 1/ Ἀνύψωσις τοῦ κέντρου τῆς στέγης τοῦ κτιρίου τῶν λουτρῶν πρός φωτισμόν τῶν διαμερισμάτων του.
- 2/ Στρῶσις διά χαλικίων τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἐκ τῆς εἰσόδου τῆς κατασκηνώσεως εἰς τήν κορυφήν αὐτῆς.

. / .

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

2678

Συνεδρία υπ' αριθμ. 15

Ἐν Ἀθήναις σήμερον Δευτέραν 30ην Ἀυγούστου 1948 συνήλθεν εἰς συνεδρίαν ἡ Ἐπιτροπὴ Κατασκηνώσεως παρόντων τῶν κ.κ. Γ. Τρακάκη Προέδρου, Γ. Παπαχρυσάνθου καὶ Ι. Χαρίτου Διευθυντῶν, καὶ Ἄγγ. Στρούζα καὶ Βασίλ. Κωτούλα Τμηματάρχων. Ὡς γραμματεὺς παρέστη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κατασκηνώσεως κ. κ. Μολίτης. -

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος ἀνεκρίνωσε πρὸς τὰ μέλη ὅτι ἐκρίθη πρόσφορον κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην κατασκηνωτικὴν περίοδον ὅπου μετέχουν μικρὰ κορίτσια καὶ πολὺ μικρὰ ἀγόρια τῶν ὑπαλλήλων, νὰ γίνωνται συχνότερον κατηχητικαὶ τινες ὁμιλίαι πρὸς αὐτὰ καὶ θεία λειτουργία κατὰ τὰς Κυριακάς. Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ μέλη τῆς Χριστιανικῆς φοιτητικῆς ἑνώσεως, καὶ χθὲς Κυριακὴν 29ην λήγοντος μηνὸς ὠργανώθη ἐκδρομὴ εἰς Μετόχι φοιτητριῶν τῆς θεολογίας καὶ διδακτορισσῶν αἱ ὅποσαι συνοδεύει καὶ ἑνὸς Ἀρχιμανδρίτου μετέβησαν εἰς τὴν Κατασκήνωσιν ἐτέλεσαν τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ κατόπιν ἐχώρισαν καθ' ἡλικίαν τὰ παιδιᾶ καὶ τοὺς ἔκαμαν ὁμιλίαις ἠθικοπλαστικῆς καὶ διδασκαλίαν ἐπὶ τῶν γενικῶν ὑποχρεώσεων τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν.

Ἡ σύγχρονος ἀθρόα μετάβασις τῶν γονέων εἰς τὴν Κατασκήνωσιν προσέδωκεν εἰς τὴν τελετὴν αὐτὴν περισσοτέραν πανηγυρικὴν μορφήν καὶ τὰ παιδιᾶ καὶ οἱ γονεῖς ἱκανοποιήθησαν ἀρκετά. Ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῶν παιδιῶν εἶναι ἐπίσης λίαν ἱκανοποιητικὴ. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατασκηνωτικὴν περίοδον, συνέχισεν ὁ κ. Πρόεδρος, παρετηρήθη μεγαλειτέρα συμμετοχὴ τῶν κοριτσιῶν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατασκηνωτῶν ἔφθασε τὰ 240 κορίτσια, ὅπου μετὰ τοῦ προσωπικοῦ φθάνουν τὰ 285-290 ἄτομα. Ἐκ τούτου ἠναγκάσθημεν νὰ κατασκευάσωμεν μέ σιδηρᾶς ῥάβδους μετόν τῆς Τραπεζῆς εἴκοσι ἀκόμη νέα κρεβάτια διότι δέν ἐπῆρκεσαν τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἡ δαπάνη δι' αὐτὰ μετὰ τῶν ἐπιστρωμμάτων ἀπὸ καρὰβόπανον ὑπερέβη τὰς δραχμὰς 1.500.000. - δοθέντος ὅτι αἱ τιμαὶ ἐφέτος εἶναι ὑψωμέναι. Ἐπειτὰ οἱ πνεύσαντες βίαιοι ἄνεμοι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔσχισαν τὰ ἐπικαλύμματα πολλῶν σκηνῶν καὶ ἐχρειαίασθη νὰ ἐπισκευασθοῦν αὐταὶ διατεθείσης δαπάνης περί τὰς Δρχ.

M

Στρούζα

2731

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν

Ἐπιτροπῆς Κατασκηνώσεων

Συνεδρία ὑπ'ἀριθ. 16

Τῆς 11ῃ Σεπτεμβρίου 1948 ὥρα 1 μ.μ.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος κ. Τρακάκης ἀνακοινοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι ἐπικειμένης τὴν 17ην τρέχοντος μηνός, ἦτοι τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν, τῆς λήξεως τῆς ἐφεταινῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου, θά πρέπη νά δοθῇ ἡ καθωρισμένη ἑορτὴ τῶν παιδιῶν τῆς κατασκηνώσεως. Ἐπειδὴ δέ ὁ κ. Διοικητὴς ὤρισεν ὅτι αὕτη θά ἦτο προτιμώτερον νά δοθῇ τὴν 14ην τρέχοντος, ἡμέραν Τρίτην καὶ ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, εἶναι σκόπιμον αὔριον, τὴν Κυριακὴν 12ην τρέχοντος νά ἀνέλθουν οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν εἰς τὴν Κατασκήνωσιν ὅπου νά γίνῃ μία γενικὴ δοκιμὴ τῆς ἑορτῆς καὶ νά χαροῦν καὶ οἱ γονεῖς διὰ τὰ παιδιὰ των, τὴν Τρίτην δὲ 14ην τρέχοντος νά γίνουν προσκλήσεις τῶν κ.κ. Συμβούλων τῆς Τραπεζῆς τῶν Διευθυντῶν καὶ τῶν Συμβουλῶν τοῦ Συλλόγου, τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας, τοῦ Συν/σμοῦ κ.λ.π. διὰ νά δοθῇ ἡ ἑορτὴ παρισταμένου καὶ τοῦ Διοικητοῦ καὶ νά ἐπακολουθήσῃ τὸ καθιερωμένον γενικὸν γεῦμα ὄλων τῶν κεκλημένων καὶ τῶν στελεχῶν τῆς κατασκηνώσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει τὴν πρότασιν ταύτην καὶ τὴν ἀπαιτηθησομένην δαπάνην, ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Λεωφορέων τὰ ὅποια θά μεταφέρουν τὴν Κυριακὴν τοὺς γονεῖς, ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀποζημιώσιν τοῦ Λεωφορείου ὅπερ θά μεταφέρῃ τὴν Τρίτην τὸ ἀπόγευμα τοὺς κ.κ. Συμβούλους καὶ τοὺς Διευθυντάς ὅπως καὶ τοὺς λοιπούς προσκεκλημένους καὶ εἰς τρίτου τὴν δαπάνην τοῦ γενικοῦ γεύματος τῶν κεκλημένων.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

Παρκτιδόν Συνεδριάσεως υπ' αριθ. 1.....

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰουνίου 1949 ἡμέραν Σάββατον καί ὥραν 1ην μ.μ. συνήλθεν εἰς συνεδρίαν ἡ Ἐπιτροπὴ Κατασκηνώσεων παρισταμένων τῶν κ.κ. Γ. Τραϊάνη Διευθυντοῦ, ὡς Προέδρου, τῶν Διευθυντῶν κ.κ. Γ. Παπαχρυσάνθου καὶ Γ. Χαρίση καὶ τῶν Τμηματορχῶν κ.κ. Ἀγγ. Στρούζα καὶ Βασ. Κωτούλα.-

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ ἀπὸ 3ης Ἰουνίου ἐ.ξ. ἔγγραφον τοῦ Προμηθ.Συν/σμοῦ τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, ὅπερ καὶ κατατίθεται εἰς τὸν φάκελλον τῶν Πρακτικῶν. Διὰ τοῦτου ὁ Συν/σμός βεβαιοῖ ὅτι μετὰ γενομένην συμφωνίαν ὁ Συν/σμός ἐξησφάλισε διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Κατασκηνώσεων καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διατροφῆς τῶν κατασκηνωτῶν τῆς ἀρχαιμένης ἐφστεινῆς περιόδου τὰς κάτωθι ποσότητας τροφίμων πρώτης ἀνάγκης μὲ τὰς ἀντιστοίχους τιμὰς, ἧτοι:

1)	600	διὰδ.	τυροῦ Κασέρι(Λαρίσης)	πρὸς Δρχ.	28.000.-	κατ' ὀκτῶν
2)	200	"	" Ἀργεντινῆς	" "	24.000.-	" "
3)	400	"	Βουτύρου νωποῦ	" "	40.000.-	" "
4)	300	"	γάλακτος μαγειρινοῦ	" "	56.000.-	" "
5)	200	"	Ἐλαιολάδου ὀξ.κάτω τῶν 3 βαθμῶν	" "	23.000.-	" "
6)	200	"	Λίπους	" "	26.000.-	" "
7)	4000	κυτία	συμπεπυκνωμένου γάλακτος ζαχαροῦχου	" "	2.600	ἑκαστον .-

Ὁ Συν/σμός βεβαιοῖ ὅτι ἐναντι τῆς ἀξίας τῶν τροφίμων τούτων παρέλαβε εἰς διαταγὴν πρὸς τὴν υπ' ἀριθ. 154781 ἐπιταγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς Κατασκηνώσεων ἐκ ΔΡΧ. 70.000.000.- καὶ ὑπόσχεται νὰ παραδώσῃ συμπληρωματικῶς ὅλα τὰ ἐνδότερω εἶδη, εἰς αὐτῶν. Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ σχετικῶς ὅτι ἀπὸ 20ῆμερου εἶχον ζητηθῆ τιμαὶ διὰ τὰ ἀνωτέρω εἶδη ἀπὸ τὸ Ὑ/ματῆς Τραπεζῆς ἐν Λαρίσῃ καὶ ἀπὸ τὸ Ὑ/μα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἐν Τρικκάλοις. Ἀμφότερα εἶχον δώση τιμὰς κατὰ Δρχ. 1000.- ἢ Δρχ. 2000.- κατωτέρας τῶν ὡς ἄνω κατ' ὀκτῶν τιμῶν τοῦ Συν/σμοῦ, ἀλλὰ ὑπῆρχε τὸ σημαντικὸν μειονέκτημα ὅτι θὰ ἐπιβαρύνοντο αὐταὶ μὲ τὰ μεταφορικὰ, μὲ τὰ ἐξοδα συντηρήσεως ἐν τῷ ψυγεῖω καὶ μὲ ~~τὸ~~ φόρον, ἐνῶ διὰ τῆς ἀγορᾶς τούτων ἀπὸ τὸν Συν/σμον ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰς ἐπιβαρύνσεις ταύτας καὶ ἀπὸ κάθε συμπαρομαρτοῦσαν ζημίαν καὶ θὰ δύναται τμηματικῶς νὰ παραλαμβάνῃ τὰς ποσότητας ταύτας καὶ νὰ κάμῃ καὶ ἐπιλογὴν. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκει ἐπιτυχῆ τὴν γενομένην ἐνέργειαν καὶ ἐγκρίνει ταύτην ὁμοφώνως.-

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

--Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η Κ Α Τ Α Σ Κ Η Ν Ω Σ Ε Ω Ν

Πρακτικόν Συνεδριάσεως υπ' αριθ. 2.....

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Ἰουνίου 1949 ἡμέρα Παρασκευὴν καὶ ὥραν 1ην μ.μ. συνήλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Ἐπιτροπὴ Κατασκευῶσεων, παρισταμένων τῶν κ.κ. Γ. Τρακάκη Διευθυντοῦ- Προέδρου αὐτῆς τῶν Διευθυντῶν κ.κ. Γ. Παπαχρυσάνθου καὶ Γ. Χαρίσση καὶ τῶν Τμηματάρχων κ.κ. Ἀγγ. Στρούζα καὶ Βασ. Κωτούλα.-

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Πρόεδρος θέτει ὑπὸ συζήτησιν τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς προκαταρτικὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐφετεινῆς κατασκευαστικῆς περιόδου καὶ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν διαφόρων γνώμῶν, ρυθμίζονται αὐταὶ ὡς κάτωθι:

1) 10-12 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως νὰ ἀρχίσῃ τὸ στήσιμο τῶν σιηνῶν καὶ ἡ τοποθέτησις τῶν κρεβατιῶν (τὰ μικρὰ στίς 3 πρῶτες σιηνές). Ἐπίσης συνεργεῖον ἐργατῶν θὰ ἀρχίσῃ γεν. καθαρισμὸν τῆς κατασκευαστικῆς ἀπὸ δοῦρα ἀχρηστοῦ, ἀπορρίματα κλπ. καὶ τὸν πρὸ τῶν σιηνῶν χώρον ἀπὸ τοῦς σωροῦς πετρῶν κλπ.-

2) Τὴν ἰδίαν χρονολογίαν διευθέτησις τοῦ χώρου τῆς Σημαίας καὶ κατασκευὴ βάρου αὐτῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ χώρου.-

3) 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐπιλογή τῶν στελεχῶν ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Διαμαντοπούλου πίνακος. Ἐπίσης καθορισμὸς λοιποῦ προσωπικοῦ διαχειριστῶν ἐπιμεληθείας κλπ.-

4) Μία ἐβδομάδα πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Καθαρισμὸς μαγειρίου λουτρῶν, ἐγκατάστασις διαχειριστοῦ ἐπιμελητοῦ διὰ προετοιμασίαν καὶ πρῶτας παραλαβὰς κλπ. ἐπαλήθευσιν καὶ ἀπογραφὴν ὑλικοῦ, ἐσωτερικὴ ἐπένδυσις Ἀποθήκης μὲ χαρτί.-

5) Διορισμὸς ἱατροῦ καὶ νοσοκόμων, ἱατρικὴ ἐξέτασις στελεχῶν. Σύσκεψις Ἀρχηγοῦ μετὰ βασικῶν στελεχῶν διὰ τὴν ρύθμισιν συνθέσεως διοικ. λεπτομερειῶν.-

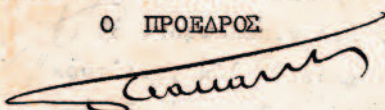
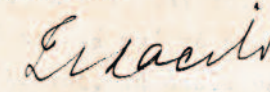
6) 5 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Διανομὴ ἀνακοινώσεως, ἀναχωρήσεως παιδιῶν (ἀρ. 2) Ἐγκατάστασις ἀποθηναρίου, παραλαβὴ τροφίμων καρβούνου κλπ. Μετάβασις ὁμάδος στελεχῶν πρὸς πλήρη προετοιμασίαν τῆς κατασκευαστικῆς. Βαφὴ τῶν ἀγορασθέντων πέρσι 20 κρεβατιῶν. Δοκιμὴ λειτουργίας ἠλεκτρ. καὶ ὑδραυλ. ἐγκαταστάσεων.-

7) Συμπλήρωσις ὑπηρεσίας ἀσφαλείας, μετάβασις νοσοκόμου, προετοιμασία ἱατροῦ Γενικῆ Ἐπιθεώρησις κατασκευαστικῆς.-

8) Ἀγορὰ πηφουνιῶν καὶ κουταλιῶν διὰ τὰ παιδιὰ .-

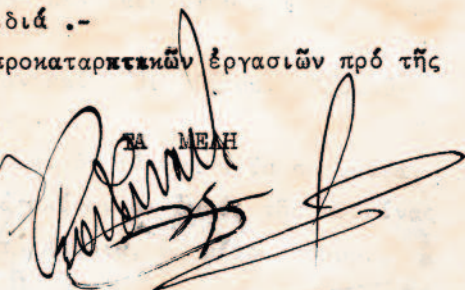
Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα προκαταρτικῶν ἐργασιῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευαστικῆς περιόδου.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΥΠ ΑΡΙΘ. 23 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 21 Φεβρουαρίου 1950 συνήλθεν ἡ Ἐπιτροπὴ με κ.κ.Γ.Τρακάκη, Διευθυντοῦ - Προέδρου αὐτῆς, τῶν Διευθυντῶν κ.κ.Γ.Μαπαῶ καὶ Ἰ.Χαρίτου, τοῦ Τμηματάρχου κ.Β.Καττούλα καὶ τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη Λογιστοῦ κ.Μιχ.Πολίτου.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ.Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινοῖ εἰς τὰ μέλη ὅτι συμμέ επιτυχίαν αἱ ἐκπαιδευτικαὶ συγκεντρώσεις τῶν στελεχῶν τῆς κατασκηναῖ δέ γενόμεναι ὁμιλίαι παρακολουθοῦνται ἀπὸ 40 περίπου ὑποψήφια στελέχη τῶν φύλων. Αἱ συγκεντρώσεις λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν γεν.Σ τῆς Τραπέζης, παρίσταται δέ συνήθως ἐκτὸς τοῦ κ.Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆ Σύμβουλος τῆς Τραπέζης κ.Μιλ.Μουρῆς.

Οἱ ὁμιληταὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ὡς καὶ τὰ θέματα τῶν ὁμιλιῶν σήμερον τὰ κάτωθι :

- 1) Ἀλ.Κομνηνός : Ἐθνικὴ Διαπαιδαγώγησις στὴν Κατασκήνωσιν.
- 2) Ἐμμ.Μουρέλλος : Περὶ Πειθαρχίας.
- 3) Μιχ.Πολίτης : Γεν.καὶ παιδικὴ Ψυχολογία (2 ὁμιλίαι)
- 4) Ἀλ.Κομνηνός : Παιχνίδια ὑπαίθρου
- 5) κ.Κολιτσάρας : Ἠθικὴ Διαπαιδαγώγησις
- 6) κ.Κωτσάκης : Τὰ θυράνια φαινόμενα ὡς μέσον ἀπασχολήσεως τῶν παιδιῶ
- 7) Στ.Κωστοπούλου : Παιχνίδια ὑπαίθρου.

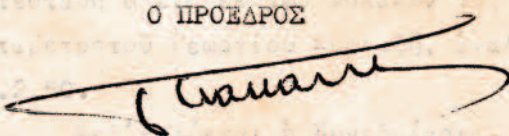
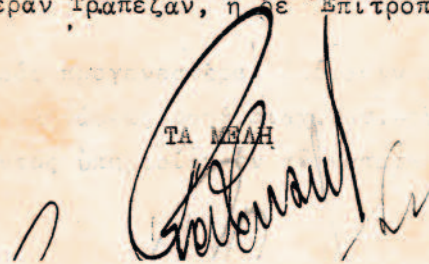
Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει τὴν συνέχισιν τῶν ὁμιλιῶν τούτων ὡν ἀναγνα τὴν χρησιμότητα διὰ τὴν ἀρτίαν κατάρτισιν τῶν στελεχῶν τῆς Κατασκηνώσε προετοιμασίαν αὐτῶν διὰ τὸ λεπτόν ἔργον των.

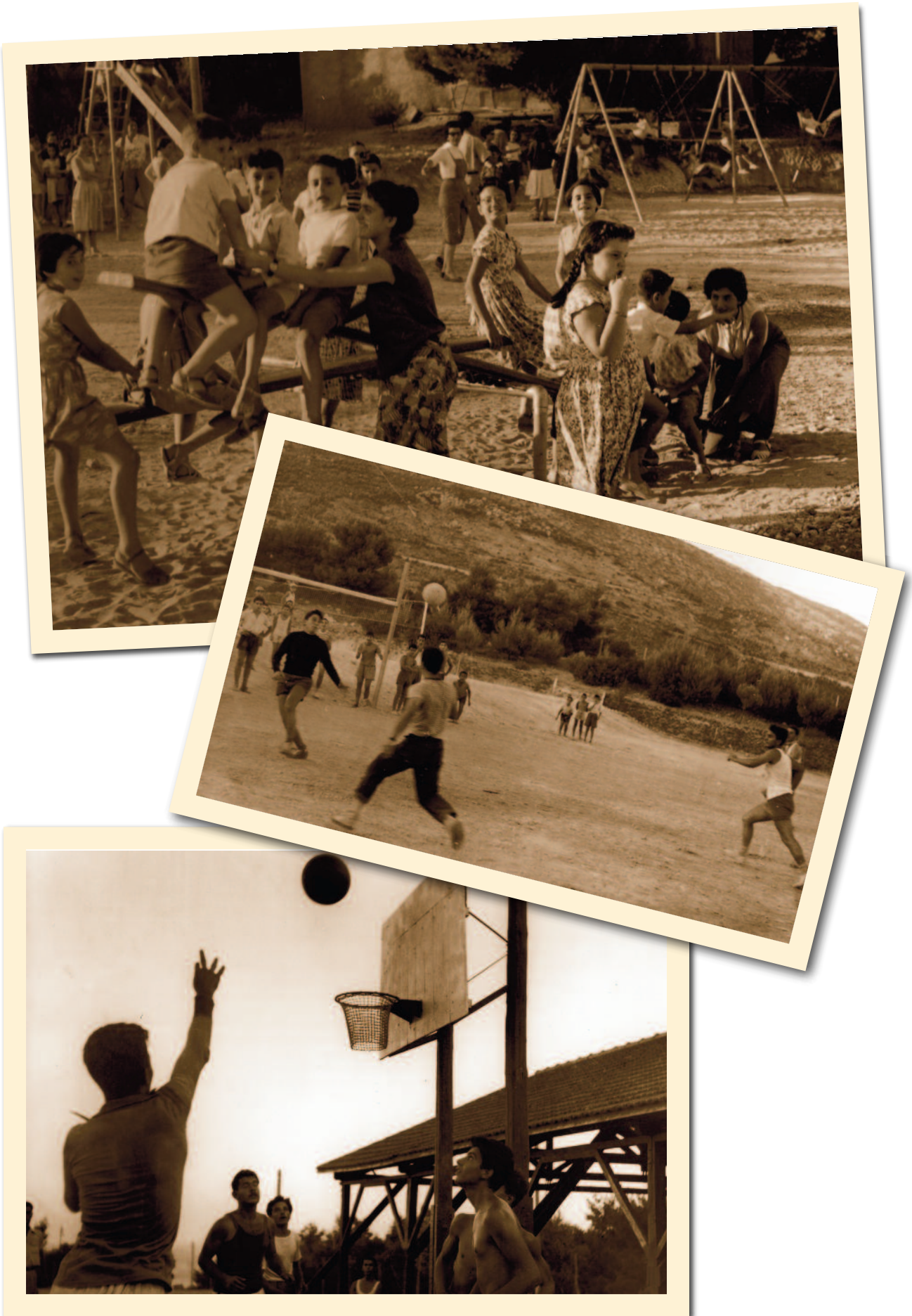
Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ.Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆ " Κ.Φίξ " κ.Τσαῖφος βασιζόμενος εἰς τὴν καλὴν φήμην ἣν ἔχει ἀποκτήσει ἡ μας ἐν τῇ κοινωσίᾳ, ἐζήτησεν παρ' ἡμῶν τὴν χορήγησιν πληροφοριῶν, ὁδηγί τῆς ἐν γένει ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς κατασκηνώσεως, ἵνα ἀναλόγω νώσῃ τὴν παιδικὴν κατασκήνωσιν τῆς Ἐταιρίας του. Ὁ κ.Πρόεδρος φρονεῖ νά χορηγήσωμεν τὴν αἰτουμένην συνεργασίαν πρὸς τὴν κατασκήνωσιν τῆς ἐν ρίας, ἥτις καὶ τιμητικὴ εἶναι διὰ τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν, ἣ δέ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τούτου.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ Συνεδρίασις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

Συνεδρίασις ὑπ' ἀριθ. (9).

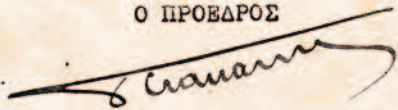
Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 14 Δεκεμβρίου 1950 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 1ην μ.μ. συνήλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Ἐπιτροπὴ Κατασκηνώσεων παρισταμένων τῶν κ.κ.Γ. Τρακάκη Προέδρου, τῶν Διευθυντῶν κ.κ.Γ. Παπαχρυσάνθου καὶ Κ. Μούτσελου καὶ τῶν Τμηματάρχων κ.κ.Γ. Σκιώτη καὶ Π. Ψαρροῦ ὡς μελῶν.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς ἰσοπεδώσεως τοῦ Γηπέδου τῶν ἀθλήσεων καὶ τῶν παιδιῶν τὴν ὁπίαν διὰ τοῦ εἰδικοῦ Μηχανήματος τοῦ Στρατοῦ ἐπεχειρήθη τῇ συνδρομῇ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Κέντρου Τεθωρακισμένων κ. Ἀλέστα, καὶ προσθέτει ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὸ τέλος τῆς χάρις εἰς τὸ κοινωφελές ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ἀλέστα ὅστις προσωπικῶς τὸ παρακολοθεῖ. Θὰ χρειασθῇ πάντως εἰς τὴν τελικὴν διασκευὴν τοῦ γηπέδου τούτου ἡ ἐργασία μερικῶν ἐργασίῶν διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν Τμημάτων αὐτοῦ καὶ τὸν διαχωρισμὸν αὐτῶν εἰς τὸν κυρίως στίβον διὰ τὸ ποδόσφαιρον, εἰς τὸν στίβον διὰ τὸν δρόμον, διὰ τὸ καλαθόσφαιρον, διὰ τῆς κούνιες κλπ. ὅπως καὶ διὰ τὸν ἀρχιτεκτονικὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ χώρου τούτου καὶ τὴν δενδροφύτευσιν εἰς τὰ ἄκρα. εἶναι προφανές ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐάν ἐπρόκειτο νὰ κατασκευασθῇ ἐξ ὑπαρχῆς δαπάναις μας θὰ ἐστοίχιζεν ὑπὲρ τὰ 50 ἑκατομμύρια. Ἦδη θὰ δαπανήσωμεν μόνον διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν χωμάτων, τὸν διαχωρισμὸν τῶν χώρων, καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸν εἰς ὀλίγους ἐργάτας καὶ τσιμέντα, καὶ ἡ συνολικὴ δαπάνη δέν νομίζω ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα ἑκατομμύρια μέχρι τέλους.

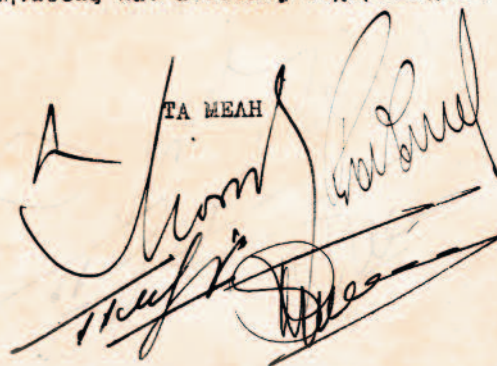
Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει ὁμοφώνως τὰς ἐνεργείας ταύτας καὶ τὰς δαπάνας, καὶ ἀποφασίζει ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν χώρον τῆς Κατασκηνώσεως καὶ ἀποσταλῇ εὐχαριστήριον ἔγγραφον πρὸς τὸν Ταξίαρχον κ. Ἀλέσταν.

Μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ Συνεδρίασις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η Κ Α Τ Α Σ Κ Η Ν Ω Σ Ε Ω Ν

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 13

Τὴν 21ην Αὐγούστου 1950 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 1.30 μ.μ. συνήλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Ἐπιτροπὴ Κατασκήνώσεων παρισταμένων τοῦ Προέδρου κ. Γ. Τραϊάνη Διευθυντοῦ, καὶ τῶν μελῶν κ. κ. Γ. Παπαχρυσάνθου καὶ Κ. Μούτσελου Διευθυντῶν κ. Ἄγγ. Στρούζα Προέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ Γ. Σκιώτη Προέδρου τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις εἰς τὴν Κατασκήνωσιν καὶ κατὰ τὴν Β' περίοδον, τῶν Κοριτσιῶν εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὴ, σημειουμένων μόνον ἐρεθισμῶν τινῶν τῶν Ἀμυγδαλῶν εἰς 3 ἢ 4 κορίτσια τὰ ὁποῖα θεραπεύονται ἐντὸς δύο ἡμερῶν. Περαιτέρω ὁ Πρόεδρος ἀνέπτυξε τὸ ἡθικοπλαστικὸν μέρος τῆς προσπάθειάς ἧτις καταβάλλεται ἐν τῇ Κατασκήνωσει καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καὶ ἧτις προσπάθεια περιστρέφεται εἰς θέματα προσιδιάζοντα εἰς τὰ Κορίτσια, ὅπως εἶναι τὸ εὐρύτατον καὶ ζωτικὸν θέμα τῆς οἰκοκυρωσύνης ὅπερ περιέχει καὶ ἀναλύεται καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν τοῦ οἴκου, καὶ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ καὶ τὴν καθαριότητα, τὴν καλὴν διατροφήν τῆς οἰκογενείας χωρὶς σπατάλην, τὴν ὑγιεινὴν τῆς οἰκογενείας, γενικώτερον τὴν οἰκιστικὴν οἰκονομίαν κλπ. Προέθεσεν ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι καὶ ὁ ἴδιος πρὸ ἡμερῶν εἶχε λάβει ἀφορμὴν ἐκ τῆς καθημερινῆς ἀμίλλης καὶ τῆς βαθμολογίας μεταξὺ τῶν διαφόρων Ὁμάδων διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν καθαριότητα αὐτῶν, καὶ ἀνέπτυξεν εἰς τὰ Κορίτσια τὸν εὐρύτερον σκοπὸν αὐτῆς τῆς ἀμίλλης διὰ τὴν συνηθίση τὰ κορίτσια εἰς τὰς γενικὰς αὐτὰς ἀρχὰς τῆς οἰκοκυρωσύνης εἰς ἃς στηρίζεται καὶ ἡ καλὴ ζωὴ τῆς οἰκογενείας, καὶ ἡ Κοινωνία, καὶ ἡ Μатρὶς, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν Κυριακὴν ὅτε ἔχον ἀνέλθει εἰς τὴν Κατασκήνωσιν οἱ Γονεῖς, εἰδικῆ ἐπιστήμων εἰς τὰ Οἰκοκυρικὰ ἢ Δις Ὀλυμπ. Κοινοβῆ ἐκπαιδευθεῖσα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ Καθηγήτρια τῶν Οἰκοκυρικῶν, προσκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀμίλησεν εὐρύτατα πρὸς τὰ παιδιὰ καὶ πρὸς τοὺς Γονεῖς ἐπὶ τῆς ζωτικῆς σημασίας ἣν ἔχει διὰ τὴν ζωὴν ἡ οἰκοκυρωσύνη καὶ διὰ τὸν σοβαρὸν ρόλον ὃν ἔχει εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν οἰκογενεῖαν μία κόρη ἢ μία γυναῖκα ὡς σύζυγος καὶ μητέρα ὅταν εἶναι καὶ οἰκοκυρά καὶ γνωρίζει νὰ χειρίζεται τὸν ρόλον αὐτόν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινεν ὁμοφώνως ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνεργείας, καὶ προέκρινεν ὅπως ἐπεκταθῶσιν αἱ διαλέξεις αὗται τῆς Δοξ Κοινοβῆ.

Ἐπίσης ὁ κ. Πρόεδρος ἀνέφερεν ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος τῶν Θεσσαριστῶν Ἀρμάτων Ταξίαρχος κ. Ἀλέστας ἀποστέλλει δις τῆς ἐβδομάδος δωρεὰν Συνεργεῖον τοῦ Κυνημα τογράφου τῆς Μονάδος εἰς τὴν Κατασκήνωσιν καὶ παρακολουθοῦν τὰ παιδιὰ ὄραίας καὶ ψυχαγωγικῆς ταιχίας. Ἐπίσης καὶ κουκλοθέατρον παίζει διὰ τὰ παιδιὰ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

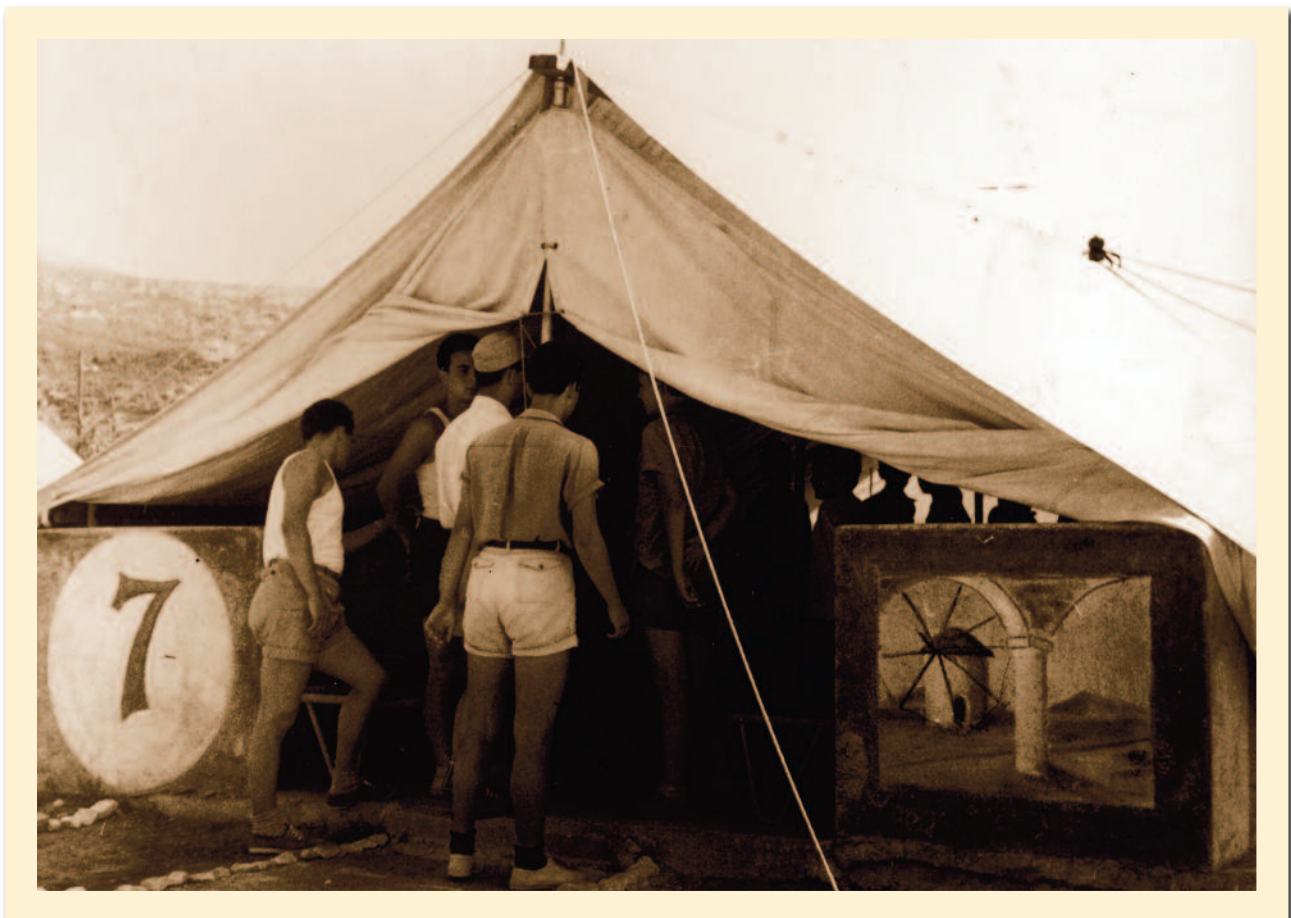
Συνεδρίασις ὑπ' ἀριθ. 10

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τήν 2αν Ὀκτωβρίου 1951 ἡμέραν Τρίτην καί ὥραν 1.30μ.μ. συνήλθον εἰς συνεδρίασιν τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Κατασκηνώσεων παρισταμένων, τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ.Γ.Τρακάκη καί τῶν μελῶν κ.κ.Κ.Μούτσελου Διευθυντοῦ, Γ.Σκιώτη Προσπάρχου καί Δ.Παπαοικονόμου Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ.Πρόεδρος ἀνακοινοῖ πρός τήν Ἐπιτροπήν ὅτι μετά τήν ἑτησίαν ἑορτήν τῆς Κατασκηνώσεως τήν 14ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἑφετεινῆς περιόδου, καθ' ἣν ἑορτήν παρέστησαν ὁ κ.Διοικητής, ὁ κ. Ὑποδιοικητής καί ἀρκετοί ἐκ τῶν κ.κ.Συμβούλων τῆς Τραπέζης, αἱ κατασκηνώτριαι ἐχόρευσαν ἑλληνικούς χορούς, ἀπήγγελλαν πατριωτικά ποιήματα, καί ὅπερ σημαντικώτερον, ἐπέδειξαν εἰς μικράν ἔκθεσιν, ὡραῖα ἔργα χειροτεχνίας τά ὅποια ἐφιλοτέχνησαν τά κορίτσια κατά τὰς πρωϊνάς ὥρας τῆς παραμονῆς τῶν ἐν τῇ Κατασκηνώσει καί ὑπὸ τά πεῦκα. Οἱ παρασάντες ἐπήνεσαν τήν φιλοκάλλιαν τῶν ὡραίων χειροτεχνημάτων, εἰς κεντήματα, τσάντες, ταγάρια χωρικά, μικρά ἀπομιμήσεις ζώων καί ἄλλα. Ἡ ἐμφάνισις αὐτῆ ἐπηνέθη ἰδιαιτέρως διότι ἀπέδειξε καί μίαν ἄλλην ἀκόμη ἐπιτυχή ἐπίδοσιν τῶν κοριτσιῶν εἰς ἀπασχόλησιν προσπορίζουσαν εἰς τό σπῆτι τῶν χρήσιμα ἀντικείμενα ἢ διακοσμητικά εἶδη ἐμφανίζοντα μέ μικράν δαπάνην καί ὀλίγην προσπάθειαν μίαν ἀντίληψιν πολιτισμοῦ καί αἰσθητικῆς.

Κατά τήν ἑορτήν ὠμίλησεν ὁ ἐπιβλέπων Σύμβουλος κ.Κοσμετάτος καί ὁ Ἀρχηγός τῆς Κατασκηνώσεως κ.Χασάπης. Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλογοδότησε διὰ συγκεντρωμένων στοιχείων τόσον ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κατά τήν ἑφετεινὴν περίοδον, τονίσας ὅτι εἶναι ἤδη τό δεύτερον ἔτος καθ' ὃ δέν ἐγένετο ὑπέρβασις τοῦ Προϋ/σμοῦ, ὅσον καί ἐπὶ τῶν ἐπιτευχθεισῶν ἠθικῶν πραγματοποιήσεων ὡς πρός τό ἦθος, τόν χαρακτῆρα καί τήν συμπεριφοράν τῶν παιδιῶν, θέματα εἰς τά ὅποια οἱ μικροὶ κατασκηνωταί καί κατασκηνώτριαι ἐπιδεικνύουν μίαν προοδευτικὴν ἐξέλιξιν, ἐμφανιζόμενοι κατ' ἔτος καί καλλίτεροι. Ὁ Πρόεδρος ἀνέγνωσε προσθέτως εὐχαριστήρια γράμματα γονέων μαρτυροῦντα τήν εὐγνωμοσύνην τῶν διὰ τά θετικὰ αὐτοτελέσματα ἅτινα ἐπιτυγχάνονται εἰς τά παιδιά τῶν ἐκ τῆς καλῆς ὀργανώσεως τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς συμβιώσεως καί ἐξῆρε τήν καλὴν ὀργάνωσιν τῆς Κατασκηνώσεως ἀντέχουσαν εἰς οἰανδήποτε κριτικὴν καί οἰανδήποτε τυχαίαν περιπέτειαν. Κατά τό πέρασ τῆς ἑορτῆς - προσέθεσεν ὁ κ.Πρόεδρος - ὠμίλησεν ὁ κ.Διοικητής ἐκφράσας τήν ἱκανοποίησιν του ἐξ ὅσων ἤκουσε καί εἶδε καί ἀπευθύνας τά συγχαρητήριά του ὄχι μόνον εἰς ὅλους τοὺς συνεργάτας τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τό ἐπιτυχές ἔργον τῶν, ἀλλά καί πρός τά παιδιά διὰ τήν προσαρμογὴν τῶν εἰς τά καλά διδάγματα πού ἐπιτυγχάνουσιν ἐν τῇ Κατασκηνώσει.

Ἐν τέλει ὅλοι παρεκάθησαν εἰς κατάλληλον γεῦμα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

Συνεδρία υπ' αριθ. 15

Ἐν Ἀθήναις σήμερον 24ην τοῦ μηνός Ν/βρίου 1952 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 1.1/2 μ.μ. συνήλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Ἐπιτροπή Κατασκηνώσεων παρισταμένων, τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Γ. Τρακάκη, καί τῶν μελῶν κ.κ. Γ. Παπαχρυσάνθου καί Κ. Μουτσέλου Διευθυντῶν καί Ν. Χαρισσοπούλου Τμηματάρχου καί Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Πρόεδρος εἰσηγήθη πρὸς τὰ μέλη ὅτι ἐπειδὴ ἡ πρότασις περὶ κατασκευῆς εἰδικῆς Δεξαμενῆς (PISSINE) διὰ κολύμβημα τῶν παιδιῶν εὐρίσκει ἀντιρρήσεις ἢ ἐνδοιασμούς ἐκ μέρους ἀρμοδίων, καί ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου εἶναι περισσότερο ἀναγκαῖον νὰ κατασκευασθοῦν ἀνετώτερα κρεβάτια διὰ τὰ παιδιά, δεδομένου μάλιστα ὅτι τὰ ὑπάρχοντα ἀφ' ἐνός ἀπεχαλαρώθησαν ὡς σιδερικόν συγκρότημα, καί ἀφ' ἑτέρου δημιουργοῦν κατ' ἔτος σημαντικὴν δαπάνην ἐξ ἀνανεώσεως τῶν στρωματώσεων ἐκ κερὰ βοπάνου, αἵτινες καταστρέφονται ἀπὸ τὴν μεταχείρισιν πού κάμουν τὰ παιδιά, κρίνεται σκοπιμώτερον νὰ κατασκευασθοῦν ὠραῖα καί στερεὰ κρεβάτια ὅπως τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὸ Ἄναρρωτήριον τῆς Κατασκηνώσεως, ἐκ συνθέσεως σειρᾶς σιδηρῶν ἐλασμάτων ὠρισμένου πλάτους καί ἀλληλοσυνδεομένων διὰ παχέος συρματίνου δικτύου, ἠρτημένῳ ἐπὶ πλασίου σιδηροῦ καλῶς καί ἀνεξιτήλως χρωματισμένου καί στηριζομένου εἰς τέσσαρα σιδηρὰ πόδια. Διὰ τὰ κρεβάτια αὐτά, κατασκευαζόμενα ἐνταῦθα καί ἐν Θεσσαλονίκῃ δι' εἰδικῶν ἐγκαταστάσεων, θὰ ζητηθῶσι ἀπὸ τοῦς κατασκευαστὰς εἰδικαὶ προσφοραί, καί βάσει ἀναλόγουσιν συγγραφῆς ὑποχρεώσεων θὰ ἀνατεθῆ εἰς τὸν προσφέροντα τοῦς μᾶλλον συμφέροντας ὄρους κατασκευῆς καί τὴν μετριωτέραν τιμὴν καθ' ἕκαστον, ἢ κατασκευῆ 300 κρεβατιῶν διὰ τὰ παιδιά. Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑλικῶν καί τῆς κατασκευῆς τῶν κρεβατιῶν τούτων θὰ ἀνατεθῆ εἰς εἰδικόν ἐμπειρογνώμονα τῆς Τραπέζης ὥστε νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἡ καλὴ ποιότης τῶν ὑλικῶν καί ἡ τελειότερα καί στερεωτέρα κατασκευῆ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

15η Συνεδρία της 21ης Μαΐου 1957

Παρόντες: Ο Σύμβουλος κ. Ίωάν. Σερπιέρης.
Οί Διευθυνταί κ.κ. Φ. Διακουμόπουλος και Δημ. Καλαμαριώτης.
Οί Υποδιευθυνταί κ.κ. Κ. Όρφανός, Θ. Μαγγανάρας και Εύρ. Τσουτρέλλης.
Οί Τμηματάρχαι κ.κ. Ι. Άλευράς και Άθαν. Κιουσόπουλος.

Ο Γεν. Έπόπτης Υποδ/ντής κ. Εύρ. Τσουτρέλλης εισηγείται τ' ακόλουθα θέματα:

1ον/ Ότι ή ή προσφορά αγοράς, περί ης είχεν αποφασίσει ή Έπιτροπή κατά την 14/13.4.57 συνεδρίαν, κινηματογραφικής μηχανής, κατά την γνώμην των ειδίκων κρίνεται άσύμφορος. Η Έπιτροπή αντί ταύτης αποφασίζει όπως ζητηθούν προσφοραί προμηθείας μιας καινούργους μηχανής προβολής ταινιών, έπιφυλασσομένη έν καιρώ νά λάβη ανάλογον άπόφασιν.

3ον/ Τήν προμήθειαν διαφόρων ειδών ψυχαγωγίας, ως κατωτέρω, δεδομένου ό-τι τά ύπάρχοντα και άνεπαρκή είναι και έχουν φθαρή χωρίς έν τώ μεταξύ νά ανανεωθούν:

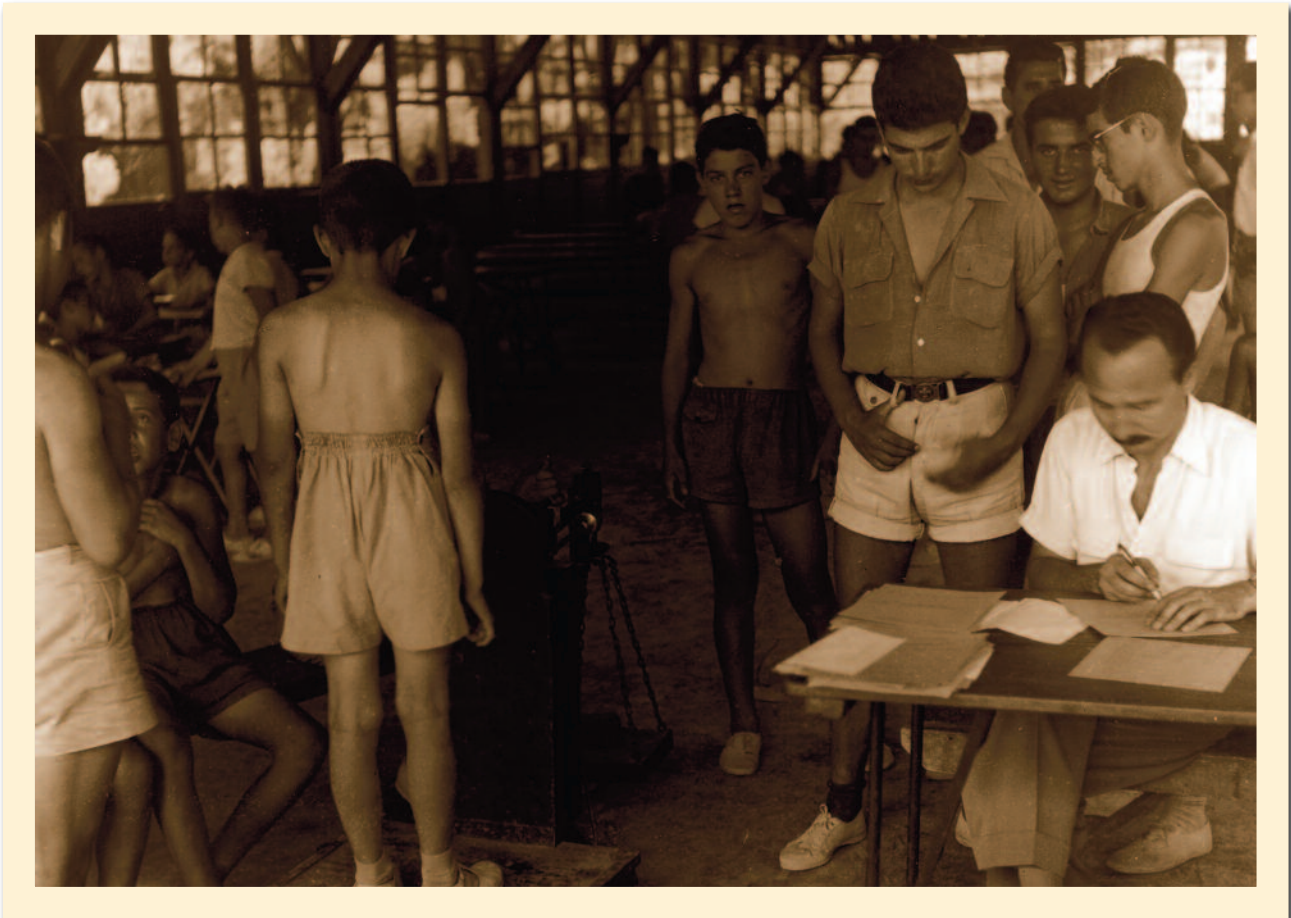
α/ Βιβλία παιδικά και δι' έφήβους	200 -
β/ Παιχνίδια καθιστικά	50
γ/ Τραπέζι διά πίνκ-πονκ	1
δ/ Ρακέττες ξύλινες και μέ λάστιχο	10 ζεύγη (μεγάλα και μικρά)
ε/ Ρακέττες τέννις	1
στ/ Σχοινάκια, τόπια, μπαλάκια κλπ.	
ζ/ Μπάλλες	15
η/ ΠΙΚ - ΑΠ	1
θ/ Υλικόν χειροτεχνίας π.χ. πλαστελίνη, χόρτο, χαρτόνια, μπογιές, χάρτης ζωγραφικής, ξύλα διά ξυλοκοπτικήν, σέγες, ύφασμα καμβά, κλωστές κλπ.	

Η Έπιτροπή κατ' άρχήν έγκρίνει τήν προμήθεια των άνωτέρω, έπιφυλάσσεται δέ νά λάβη όρεστικήν άπόφασιν μόλις ύποβληθούν αί σχετικαί προσφοραί

4ον/ Τήν κατασκευήν ενός μικροϋ τερραίν διά DECK TENNIS, PADLE TENNIS κλπ.

Η Έπιτροπή έγκρίνει τήν εκτέλεσίν του μερίμνη του άρμοδίου Οίκοδομικοϋ Τμήματος. της Τραπέζης.

./.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ
16ης Συνεδρίας τῆς 27.5.57

Ὁ Γεν. Ἐπόκτης κ. Εὐρ. Τσουτρέλλης εἰσηγεῖται τ' ἀκόλουθα θέματα,
α/Εἶναι γνωστόν ὅτι μέχρι τοῦδε δέν προβλέκεται ἡ παροχή προγεύματος
εἰς τὰ παιδιὰ τῆς Κατασκηνώσεως, κατ' ἐξαιρέσιν μόνον τοῦτο παρεῖχετο εἰς
τὰ ἀδενοπαθῆ παιδιὰ, συμφώνως πρὸς ἰατρικὴν γνωμάτευσιν, ὅσον καὶ εἰς
ἐκεῖνα τὰ ὀκοῖα ἐζήτουν τοῦτο. Ἐν τούτοις, βάσει τῶν στοιχείων τῶν ὀκοί-
ων ἐλάβομεν παρά τῶν ἄλλων συγγενῶν Κατασκηνώσεων, προκύπτει ὅτι τό πρό-
γευμα εἰς αὐτάς ἔχει θεσπισθῆ γενικῶς. Δεδομένου δέ ὅτι ἡ σχετικὴ δακί-
νη δέν θά ὑπερβῆ τό ποσόν τῆς 1,50 - 2.- δρχμ. κατ' ἄτομον ἡμερησίως προ-
τείνει ὅπως ἐφαρμοσθῆ ἀπό τῆς προσεχοῦς περιόδου εἰς τὴν Κατασκηνώσιν
καὶ τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς ἡ παροχή προγεύματος. Τό πρόγευμα τοῦτο ὀπερ
θά δίδεται κατὰ τὴν 10ην περίκου πρωϊνὴν ὥραν, νά ἀποτελῆται ἀπό τεμάχι-
ον ψωμοῦ καὶ τυριοῦ, ἢ μιᾶς κρέμας ἢ φρούτου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει τὴν
καθιέρωσιν τῶν ἀνωτέρω.-

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

5η Συνεδρίασις τῆς 24 Ἀπριλίου 1959

Ἐγκατάστασις νέων σιηνῶν

Ἐν συνεχείᾳ τῆς προταθείσης κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 29/Ι/59 κατασκευῆς 4 βάσεων πρὸς ἐγκατάστασιν ἰσαριθμῶν σιηνῶν, ἀποφασίζεται ὀριστικῶς ὅπως τόσον πρὸς ἀραίωσιν τῶν κατασιηνωτῶν, ὅσον καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένης αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδον, κατασκευασθῶσιν 3 νέαι βάσεις εἰς τὴν θέσιν τοῦ κατεδαφισθέντος παλαιοῦ ἀναρρωτηρίου πρὸς ἐγκατάστασιν 3 νέων σιηνῶν, αὐξανομένου οὕτω τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῇ κατασιηνώσει σιηνῶν εἰς 33.-

Μόνιμο οἰκήματα

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς πολλάκις ἐπικρατούσας εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς κατασιηνώσεως δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, αἵτινες καθιστοῦν τὴν εἰς τὰς σιηνὰς διαβίωσιν τῶν κατασιηνωτῶν δυσάρεστον καὶ ἐνίοτε ἐπικίνδυνον, ὡς καὶ τὰς ἐκ τῶν συνθηκῶν αὐτῶν προξενουμένας συνεχεῖς φθοράς τῶν σιηνῶν καὶ ἐπανερχομένη ἐπὶ προγενεστέρων σχετικῶν συζητήσεων, ἐξετάζει τὸ θέμα τῆς βαθμιαίας ἀντικαταστάσεως τῶν σιηνῶν διὰ μονίμων οἰκημάτων, ἐγκαθισταμένων κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὰς ὑπαρχούσας βάσεις τῶν σιηνῶν πρὸς ἀποφυγὴν νέων δαπανῶν.- Ἐκ τῆς συζητήσεως προέκυψεν ὅτι ὁ τύπος τοῦ λυομένου οἰκίσκου ἐξ ἀλουμινίου ἐμφανίζεται ὡς συνδυάζων τὰ πλεονεκτήματα τῆς στερεότητος καὶ ἱκανοποιητικῆς προστασίας τῶν κατασιηνωτῶν ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ καιροῦ καὶ τῆς κατασιηνωτικῆς ἐμφανίσεως, ἣς θεωρεῖται σκόπιμος ἡ διατήρησις.- Ἡ τιμὴ ἐκάστου οἰκίσκου εἰς τὸ μέγεθος τῶν σημερινῶν σιηνῶν θὰ ἀνέλθῃ κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου κ. Μαγγανάρα εἰς δρχ. 20.000 περίπου.-

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ὅπως πρὸς διαπίστωσιν τῆς καταλληλότητος καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἀνωτέρω οἰκίσκων παραγγελθῶν 2-3 ἐξ αὐτῶν, ἵνα τοποθετηθῶσιν ἀπὸ τῆς τρεχούσης περιόδου εἰς καταλλήλους θέσεις ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν βάσεων σιηνῶν καὶ ἐξακριβωθῇ οὕτω ἐν τῇ πράξει ἡ καταλληλότης τοῦ τύπου αὐτοῦ τῶν οἰκίσκων, βάσει δὲ τῶν συμπερασμάτων ἅτινα θέλουσι συναχθῆ μετὰ τὴν λήψιν τῆς τρεχούσης κατασιηνωτικῆς περιόδου, θὰ ληφθῶσιν ὀριστικαὶ ἀποφάσεις περὶ τῆς ἐπεκτάσεως ἢ μὴ τοῦ τρόπου τούτου στεγάζσεως τῶν κατασιηνωτῶν.-

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Γεν. Ἐπόπτης ὅπως δώσῃ ἐντολήν εἰς τὴν Τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς ἵνα συντάξῃ προσχέδια διὰ τὸν τύπον καὶ τὴν μορφήν τῶν οἰκίσκων, ἅτινα νὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἵνα ἐγκρίνῃ αὕτη τὸν ὀριστικὸν τύπον οἰκίσκου, δι' ὃν θὰ δοθῇ ἡ παραγγελία κατασκευῆς.-

Ἀγορά Ραδιοφώνου καὶ Κινημ. Μηχανῆς

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπανερχομένη ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς κατασιηνώσεως διὰ ραδιοφώνου καὶ κινηματογραφικῆς μηχανῆς, ἀποφασίζει ὅπως διὰ μὲν τὴν κινηματογραφικὴν μηχανὴν ἀναβληθῇ ἡ ἀγορά τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ συνεχισθῇ ἡ κατὰ 30 ἡμέρον προβολὴ ταινιῶν διὰ συνεργείων τῶν ἀρμοδίων ὀργανισμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ἢ ἐπ' ἐνοικίῳ.- Διὰ τὴν ἀγορὰν ραδιοφώνου μετὰ μικροφώνου καὶ μεγαφώνων ἢ μεμονωμένως διὰ μικροφωνικῆν ἐγκατάστασιν μετὰ τῶν ἀπαιτήτων διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς κατασιηνώσεως μεγαφώνων νὰ ζητηθῶσιν προσφοραὶ αἵτινες νὰ τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν πρὸς λήψιν ἀποφάσεως.-

Β' ΜΕΡΟΣ: ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΚΥΚΛΟΣ»

(τα *№* παραπέμπουν στα τεύχη στα οποία έγινε η αρχική δημοσίευση)

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ Η ΒΕΡΑΝΤΑ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΜΟΝΙΜΩΝ ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ

(Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΟΠΩΣ ΗΤΑΝ ΑΛΛΟΤΕ

Αύγουστος 1962

No 14

Οί Παιδικές Κατασκηνώσεις μας

*Στό Μετόχι όλοι παρέα
βράδυ και πρωί,
θά περάσουμε ένα μήνα ώραία
ώραία ζωή...*

ΚΟΠΑΔΙΑ-ΚΟΠΑΔΙΑ παιδικές φωνές τὸ τραγουδᾶνε. Τίς ἀκούμε ἀνεβαίνοντας πρὸς τὴν Πάρνηθα. Φωνές πού σκαρφαλώνουν στὶς ἀπότομες πλαγιές, ὅσο ψηλὰ τίς σπρώχνει ὁ ἄνεμος καὶ ἡ ἴδια ἡ δύναμή τους, φωνές πού ξεχύνονται πέρα κάτω, κι' ἔτσι πού δὲ φαίνεται ἀπὸ ποιὸς καὶ ἀπὸ ποῦ ἔρχονται, φωντάξεσαι πὼς ἡ φύση ἀπόχτησε συνήθειες ἀνθρώπινες καὶ τραγουδάει. Εἶναι οἱ φωνές τῶν παιδιῶν τῶν συναδέλφων, πού ἀπὸ τίς ἀρχές Ἰουλίου παραθερίζουν στὴν Κατασκήνωση.

Ἡ Πάρνηθα ἔχει τώρα δύο σφυγμούς. Ἐναν στὴν κορφή, τὸ *Mont-Parnès*, πού δείχνει σὲ τί ὑψόμετρο ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης μπορεῖ νὰ φτάσει καὶ στὸν τόπο μας ἡ τεχνικὴ καὶ ὁ πολιτισμὸς, κι' ἓνα σφυγμὸ πιδὸ κάτω, στό Μετόχι, τὰ *Mont-Παρνάκια*, ὄχι λιγότερο ἀξιόλογα κι' ὄχι μὲ λιγότερα δικαιώματα στό θαυμασμὸ τοῦ περαστικοῦ ἢ τοῦ ἐπισκέπτη. Ἀκοῦμε λοιπὸν τίς φωνές, κι' ἐπειδὴ ἡ ἔχουμε παιδιὰ καὶ τὰ στέλνουμε στὴν Κατασκήνωση, ἢ κι' ἂν δὲν ἔχουμε θὰ ἀποκτήσουμε, ἢ κι' ἂν δὲν ἀποκτήσουμε ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων, ἢ κι' ἂν δὲν ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων μᾶς ἐνδιαφέρει ὅ,τι καλὸ πραγματοποιεῖται γύρω μας, σταματᾶμε γιὰ νὰ δοῦμε τί ἔργο ἐπετέλεσε ἐδῶ ἡ στοργὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Κι' ἀμέσως περνᾶμε μιὰ πρώτη ώραία στιγμή: Μπαίνομε σ' ἓνα μικρὸ δρομάκι, πού τὸ παραστέκουν πικροδάφνες, κόκκινη λυρικὴ εἰσαγωγή στό πράσινο. Κάνουμε τόπο σὲ μιὰ βιαστικὴ σαύρα, πού θέλει κι' αὐτὴ, ὅπως ὅλοι μας, νὰ περάσει ἀπέναντι, καὶ μπαίνομε στὴν Κατασκήνωση. Βαθιὰ ἀναπνοή, ξεαφνιάζονται οἱ πνεύμονές μας, — ἀσυνήθιστοι σὲ τέτοιες ἀποστειωμένες εἰσροφές, — καί, βλέποντας ὅ,τι εἶναι γύρω μας, ἀναστενάζουμε, συλλαβίζουμε τὸ ἀνεπανόρθωτο ἔτος γεννήσεώς μας, καὶ λέμε: Τί κρίμα νὰ μὴν εἶμαστε παιδιὰ!

Παιδιά, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ τραγουδᾶμε χωρὶς καλὰ-καλὰ νὰ καταλαβαίνομε τὴν ἀξία τοῦ τραγουδιοῦ καὶ τὸ νόημα τῶν στίχων, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ σκαρφαλώνουμε τοῦτο-δῶ τὸ ἀνηφοράκι σκυφτοὶ κάτω ἀπὸ μιὰ πράσινη στοὰ χωρὶς νὰ λαχανιάζουμε ὅπως τώρα, — παιδιὰ γιὰ νὰ μπορούμε, μόλις θὰ βγαίναμε σὲ τούτη τὴν ἔκταση πού ἀνοίγεται μπροστά μας, νὰ παίξουμε! Νὰ παίξουμε ὅ,τι θέλουμε, ὅσο θέλουμε. Θὰ ἀνεβαίναμε στὴν κούνια, καὶ νὰ μας ψηλὰ-ψηλὰ χωρὶς κόπο, — χωρὶς τὴ μεγάλη προσπάθεια πού καταβάλλουμε ἀργότερα γιὰ τέτοια ἀνεβάσματα. Μετὰ θὰ καθόμαστε στό «μύλο», πού τὸ κάθε του κάγκελο εἶναι βαμμένο μὲ ἄλλο χρῶμα, κι' ἔτσι πού γυρίζει γρήγορα γύρω-γύρω, ἀνακατεῦνται χρώματα καὶ παιδιὰ, γίνονται μιὰ ἀστραπὴ χαρᾶς. Καὶ μετὰ στὴν τραμπάλα, καὶ μετὰ στό μονόζυγο, νὰ φαρδύνει τὸ στήθος μας γιὰ νὰ χωρέσει αὐριο ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερη αἰσιοδοξία. Κι' ἂν εἶμαστε πιὸ μεγάλα παιδιὰ; Πάλι θὰ παίζαμε. Ποδόσφαιρο καὶ μπάσκετ. Καὶ κατόπι, ξαπλωμένοι κάτω ἀπὸ ἓνα δέντρο, θὰ μελαγχολούσαμε πού θάρθει τὸ ἀπόγεμα κι' ὕστερα τὸ βράδυ, καὶ θὰ πρέπει ἡ ζωντάνια μας νὰ ἀκούσει καὶ νὰ ὑπακούσει στό σιωπητήριο τῆς Κατασκηνώσεως. Τί κρίμα, ἀλήθεια, νὰ μὴν εἶμαστε παιδιὰ!

Ὅρθιοι λοιπὸν τώρα πάνω σ' αὐτὸ τὸ ὕψωμα, κοιτάζουμε ὅ,τι βρίσκεται πιὸ ψηλὰ ἀπὸ μᾶς κι' ὅ,τι πιὸ χαμηλὰ, καὶ σταματᾶμε σ' ἓνα συγκρότημα ἀπὸ ἔξι κομψὰ μοντέρνα οἰκήματα, τὸ ἓνα κοντὰ στό ἄλλο, τὸ ἓνα περσινὸ, τὰ ἄλλα πέντε καινούργια, πάντα στὸν τύπο τοῦ *bungalow*. Γραμμὴ πού συμφωνεῖ ἐντελῶς μὲ τὸ τοπίο, λὲς καὶ σπίτια καὶ τοπίο φύτρωσαν μαζὶ. Καθὼς προχωροῦμε γιὰ νὰ τὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ, ρωτᾶμε γιὰτί σκάβονται ἔτσι οἱ δρόμοι, τί θὰ τὸ κάνουν τόσο χαλίσι, τί εἶναι αὐτὰ τὰ χαραγμένα σχέδια πάνω στό ἔδαφος; Εἶναι, μᾶς λένε, οἱ νέοι δρόμοι πού γίνονται καὶ πού θὰ ὀδηγοῦν στὰ διάφορα σημεῖα τῆς Κατασκηνώσεως, εἶναι τὰ νέα παρκάκια, τὰ νέα παρτέρια, τὰ νέα γκαζόν, οἱ νέες πελοῦζες, οἱ νέες ἐμφυτεύσεις, πού σύντομα θὰ τὰ δοῦμε ἔτοιμα, φτιαγμένα ἀπὸ εἰδικόν, τὸν κηπολόγο κ. Τσαούση.

»»

Μπαίνομε στό πρῶτο *bungalow*, τὸ περσινὸ, κι' ὕστερα σ' ἓνα ἀπὸ τὰ καινούργια. Ὅλα ἔχουν ἀπὸ ἔξι κοιτῶνες, πού χωρᾶνε 10 μὲ 12 παιδιὰ ὁ καθένας, — ἡ διαφορά ὅμως εἶναι αἰσθητὴ. Τὰ φετινὰ εἶναι μεγαλύτερα, πιὸ μελετημένα, πιὸ ὀλοκληρωμένα. Ἐχουν συμπληρωθεῖ μὲ διάφορα ἀπαραίτητα — τουαλέτες γιὰ τὴ νύχτα δύο στό καθένα, χωριστὸ ὑπνοδωμά-

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΞΙ ΜΟΝΙΜΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΙΤΩΝΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

τιο για τὸν κοινοτάρχη, τὸν ὑπεύθυνο 75 περίπου παιδιῶν, — τὸν ἥρωα. "Ἡρωα, γιατί, ἂν, σύμφωνα με τὴ γνωστὴ παραίνεση, πρέπει, γιὰ νὰ προσέξεις πολὺ ἓνα πράγμα, νὰ «ἔχεις τὰ μάτια σου τέσσερα», στὴν περίπτωση αὐτὴ πολλαπλασιάζοντας τὸ 75 × 4, βρίσκουμε ὅτι ὁ κοινοτάρχης ἔχει 300 ἄγρυπνα μάτια γιὰ νὰ παρακολουθεῖ 75 τυραννικές εὐτυχίες τῶν γονέων τους! "Ἄς εἶναι καλὰ ὁ ἄνθρωπος! "Ἀλλὰ καὶ σὲ ἐπίπλωση τὰ *bungalows* εἶναι φέτος πλουσιότερα: μικρὲς ἀτομικὲς μεταλλικὲς ντουλάπες, πού ὄχι μόνο εἶναι ἓνας τρόπος νὰ τηρηθεῖ ἡ τάξη, ἀλλὰ καὶ νὰ διδασχεῖ. Ἄφήνω πού εἶναι μιὰ ἀκόμα διασκέδαση γιὰ τὰ παιδιά, νὰ κλειδώνουν καὶ νὰ ξεκλειδώνουν, νὰ αἰσθάνονται γιὰ μιὰ στιγμὴ μεγάλοι καὶ περήφανοι, ὅταν προφέρουν: «ἡ ντουλάπα μου». Ἄγωνίζεται τέλος πάντων ἡ ἀνθρωπότητα γι' αὐτὴ τὴν κτητικὴ ἀντανουμία.

Τὰ *bungalows* θὰ πρέπει νὰ εἶναι, ἀσφαλῶς, καὶ πολὺ δροσερά. Γιατί ἡ ζέστη ἔχει ἀντιμετωπιστεῖ με τὰ καλύτερα νεώτερα μέσα. Ἡ στέγη ἔχει ἐπικαλυφθεῖ με ἄλουμινιο, πού ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀνακλᾷ τὴ θερμότητα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὄροφή ἔχει μονωθεί με μονωτικὸ σελοτέξ. Οἱ κοιτῶνες ἀερίζονται ἀπὸ πολλὰ σημεῖα. Πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ τὶς συρτὲς πόρτες τους. Πού καὶ ὅταν εἶναι κλειστὲς, ἀφήνουν τὸν καθαρὸ ἀέρα νὰ περνᾷ σχεδὸν ἐλεύθερα, διότι καὶ τὰ δυὸ μεγάλα φύλλα τους δὲν εἶναι οὐσιαστικὰ τίποτ' ἄλλο, σὲ ὅλο τους τὸ ὕψος, παρὰ δυὸ μεγάλες ξύλινες γρίλιες. Ἐπειτα, ἀπὸ τὰ παράθυρα πού εἶναι στὸν πίσω τοῖχο τοῦ δωματίου, ἀντίκρου σὲ ἀντίστοιχα παράθυρα τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῖχου τοῦ οἰκήματος. Ὑστερα, ἀπὸ τὰ ξύλινα καφασωτὰ πού συνεχίζονται ἀπὸ ἓνα ὀρισμένο ὕψος καὶ πέρα τους ἐνδιάμεσους τοίχους τῶν κοιτῶνων. Τέλος, ἀπὸ τὸ ἐλεύθερο ἀνοιγμα πού ἔχει ἀφεθεῖ μεταξὺ καφασωτῶν καὶ ὄροφης, καὶ πού ἐπιτρέπει στὸν ἀέρα νὰ κυκλοφορεῖ ἐλεύθερα ἀνὰ τοὺς κοιτῶνες. Ἡ διαρρύθμιση αὐτὴ, καθὼς καὶ τὰ καφασωτὰ, πού εἶναι ἐπὶ πλέον καὶ στοιχειῶ διακοσμητικὸ, σπάζουν τὴν αἴσθηση τοῦ κλειστοῦ χώρου. Τὰ δὲ παιδιά πολλὰς ἀσφαλῶς συνειδητοῦσι, πολλὰ πειράγματα καὶ πολὺ κέφι μποροῦν νὰ κάνουν ἀπὸ τὸν ἓνα κοιτῶνα στὸν ἄλλον μέσα ἀπὸ τὰ συμβολικὰ μᾶλλον αὐτὰ χωρίσματα.

Βγαίνουμε στὴ βεράντα, πού πιάνει ἀπ' τὴ μιὰν ἄκρη τοῦ κάθε κτιρίου ὡς τὴν ἄλλη. Ἀρκετὰ πλατιά (2,50 μέτρα), καὶ αὐτὴ σκεπασμένη με ἄλουμινιο ὅπως ὀλόκληρο τὸ *bungalow*, καὶ στὸν ἴσκιό της μποροῦν ἄνετα τὰ παιδιά νὰ κάθονται. γιὰ

κουβέντα, γιὰ διάβασμα, καὶ προπάντων γιὰ τὴν ἀλληλογραφία τους με τὸ μπαμπὰ καὶ τὴ μαμὰ τους.

»

Ἀφήνουμε τὰ κτίρια τῶν κοιτῶνων, τριγυρίζουμε, κοιτάζουμε ἀριστερά, δεξιά. Τὸ Ἄναρρωτήριο, καθαρὸ, φωτεινὸ μέσα στὰ ἄσπρα του χρώματα, σκιερὸ με τὴν πράσινη τέντα του, μᾶς καθησυχάζει: Πῶς καὶ ἂν ἓνα παιδί ἀδιαθετῆσει, — ὁ μὴ γένοιτο, — θὰ τὸ φιλοξενήσει χωρὶς νὰ τοῦ δώσει τὴν αἰσθηση ὅτι εἶναι ἄρρωστο. Ἀχρείαστο νὰ εἶναι, ἀλλὰ, ἀλήθεια, ἔχει πολὺ χαρούμενη ὄψη! Βοηθαί σ' αὐτὸ καὶ ὅτι κάτω ἀπὸ τὴ βεράντα του, στὸ ὑπόστεγο, βρίσκονται τὰ ἐπιτραπέζια παιγνίδια πού κάθε χρόνο πλουτίζονται καὶ με νέα, ὅπως θὰ γίνεῖ καὶ φέτος. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ παιγνίδι πού θὰ δώσει μεγάλη χαρὰ στὰ μικρὰ παιδιά εἶναι ἡ μεγάλη δεξαμενὴ πού ἐτοιμάζεται καὶ, ὅπου νάναί, θὰ τοὺς παραδοθεῖ, — ρηχὴ ὅσο πρέπει ὥστε τὰ παιδιά νὰ μποροῦν ἀφοβα νὰ πλατσουρίζουν στὸ νερὸ της καὶ νὰ ρίχνουν τὰ βαοκάκια τους, τὰ καραβάκια τους, γιὰ τὰ ἀσχημάτιστα ἀκόμα ταξίδια τῆς φαντασίας τους. Καὶ γιὰ νὰ μὴν ἔχουν παράπονο τὰ μεγαλύτερα παιδιά, θὰ γίνεῖ καὶ γι' αὐτὰ στὸ μέλλον κανονικὴ κολυμβητικὴ δεξαμενὴ! Καὶ κολύμπι λοιπὸν! Τί κρίμα νὰ μὴν εἶμαστε παιδιά! Μικρὰ ἢ μεγάλα!...

»

Νὰ τώρα τὸ κτίριο πού συγκεντρώνει τοὺς κύριους κοινόχρηστους χώρους: Τὴν τραπεζαρία, τὸ μαγειρεῖο, τοὺς ψυκτικὸς θαλάμους, καὶ στὰ ὑπόγεια του τὶς ἀποθήκες, τὰ ηλεκτρικὰ πλυντήρια, τὰ ἀποδυτήρια καὶ τὰ καινούργια ἐκσυγχρονισμένα λουτρά, ἄλλα γιὰ τὰ παιδιά καὶ ἄλλα γιὰ τὸ προσωπικὸ, με ντους καὶ, φυσικὰ, με κρῦο καὶ ζεστὸ νερὸ καὶ με ὅλα τὰ ἄλλα χρειώδη.

Μπαίνουμε στὴν τραπεζαρία. Αἰθουσα τεράστια, καὶ ὁστόσο, παρὰ τὶς διαστάσεις της, οὔτε ἓνας στύλος στὴ μέση γιὰ τὴν ὄροφή, πού θὰ διασποῦσε τὸ ἐνιαῖο τοῦ χώρου. Ὅπως μπαίνουμε, αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ κατασκευὴ λέγεται «πλαισιωτὴ». Στὶς δυὸ μακριὲς πλευρὲς τῆς ὀρθογώνιας αἰθουσας τοῖχος καθόλου. Τζαμαρίες συνεχεῖς, πού ἀφήνουν τὸ φῶς νὰ ἀλωνίζει καὶ τὴ θέα τοῦ πράσινου νὰ ψυχαγωγεῖ. Κίτρινα, πράσινα,

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΕΡΑΝΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΥΚΝΗ ΣΚΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΘΕΑ

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑΣ

κόκκινα τραπέζια από φορμάκια, κίτρινες, πράσινες, κόκκινες καρτέλες, που τις ταλαιπωρεί ή άτυπομονησία και ή υρέξη τών παιδιών τήν ώρα του φαγητού.

Περνάμε στη συνεχόμενη κουζίνα. Ντουλάπια ντουλάπια, ράφια, πάγκοι μαρμάρινοι, νεροχύτες κατάλευκοι, και στη μέση ή τεράστια έστια. Έδω κυριαρχεί ό ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, ό θρυλικός πλέον μάγειρας τής Κατασκηνώσεως. Κυριαρχεί, αλλά και μοχθεί και παθαίνεται. Λογαριάζει, κόβει μερίδες, σε σφάζει άν του μιλήσεις μια δύσκολη στιγμή, μεταρσιώνεται μόλις δοκιμάσει και εύχαριστηθεί, εύτυχει μόλις του ύμνήσουν τόν περίφημο μουσικά του, π.χ., ή τήν ξακουστή του ψαρόσουπα, ή τό άπαρόμοιαστο παγωτό του — νάχαμε ένα !

»»

Βγαίνουμε έξω. Σε κάθε κλώνο κρέμονται ανάλαφρα άεράκια και κάνουν κούνια. Κι' ένας άνεμος τινάζει, διπλώνει, ξεδιπλώνει τή μικρή σημαία, που έχει στηθεί στο λοφάκι, τό Μπελβεντέρε όπως τό βάφτισαν οι κατασκηνωτές, εκεί, ψηλά, για να δεσπόζει και να φαίνεται. Ν' άνέβουμε ; "Άς προσπαθήσουμε ! Παίρνουμε τά σκαλιάκια. Είναι σκαμμένα στο χώμα και συγκρατιώνται από χοντρά κλαδιά. Πιανόμαστε από τήν κουपाστή, πάλι από κλαδιά, και φτάνουμε άπάνω. Καθόμαστε στον κυκλικό πάγκο — κι' αυτόν από χοντρά κλαδιά. Έξαισία εξέδρα για άπομόνωση, για ξεκούραση τών ματιών με τήν άπέραντη θέα, για ρέμβη. Πέρα, ή Μενεξεδένια Πολιτεία, που είπε ό συγγραφέας, τυλιγμένη τώρα σ' ένα ψιλό-ψιλό τουλπάνι άγλης. Κι' άνάμεσα σ' αυτήν και σε μιάς, άριστερά, τά διάφορα άλλεπάλληλα Τουρκοβούνια, ύστερα ό Διόνυσος, και μπροστά μας ό άττικός κάμπος.

Δίπλα μας, ένα φουντωτό χαμηλό πευκάκι, εκεί-δά, κάτι κρύβει. Σκύβουμε να δούμε. Ένα γραφικό εικονοστάσι, και αυτό από χοντρά κλαδιά, με τήν εικόνα του "Αη Γιώργη, τιμή στο μικρό συνονόματο έκκλησάκι που είναι λίγο πιο πέρα έξω από τό συρματοπλεγμα. Γύρω στη βάση του, έξαλλος ό μικροσκοπικός πληθυσμός του Μπελβεντέρε, τά μωρμήγκια. Στο παπούτσι μας βλέπουν τή συντέλεια τους. Τρέχουν από δώ κι' από κεί σά να χτύπησε συναγεμός, άλλα εξαφανίζονται, άλλα σαστίζουν και γυρίζουν όλο στο ίδιο μέρος. Κάτι τεμπέλικά στραβοκάνικα ζουζούνια διόλου δέν νιάζονται. Σέρνονται άργά-άργά, — αυτά έχουν ψυχραιμία.

Κι' ένας τζιτζικας, ύση ώρα ήμαστε εκεί, δέν έκλεισε τό στόμα του. Συνέχεια τραγουδι.

Γυρίζουμε πρós τή σκάλα του άπίθανο αυτού θεωρείου. Ρίχνουμε μια τελευταία ματιά σε όλη τήν Κατασκηνώση. Όλόκληρη καλοκαιρινή πολιτεία, φωλιασμένη στην ποδιά τής Πάρνηθας. Κι' ή Πάρνηθα, φασιωμένη στους κορδελιαστούς δρόμους της, κλώθει τούφες-τούφες όμίχλες, άγγίζει τόν ουρανό.

Τή νύχτα, όταν θ' άνάβουν τά φώτα τής Κατασκηνώσεως, κάποιος που θά στέκεται μακριά και θά βλέπει, θά νομίζει ότι είναι μια συντροφιά μεγάλες πυγολαμπίδες που ψάχνουν να βρουν μια θέση μέσα σ' ένα παραμύθι.

»»

Τί τύχη, αλήθεια, γι' αυτά τά παιδιά, να μπορούν να παραθερίσουν έναν όλόκληρο μήνα εκεί, στην καρδιά τής Πάρνηθας, να πιουν τό σπουδαίο νερό της, να αναπνεύσουν τό θεραπευτή άέρα της.

Κι' όλα αυτά όχι άπλώς μέσα στη φύση. Άλλά και μέσα σε μια μικρή όργανωμένη κοινωνία, όπου τό κάθε τι — άπ' τή συμβίωση με τους συνομηλικούς, από τό παράδειγμα τών μεγαλύτερων και τών άνωτέρων, από τήν τήρηση του προγράμματος, από τόν τρόπο και τόν τόνο ακόμα που άντιμετωπίζονται οι μικροατζίες τών συγκατασκηνωτών, ως τήν τάξη τών γευμάτων, ως τις ώρες τής ψυχαγωγίας ή τής άναπαύσεως, και ως τήν καθημερινή τελετή τής έπάρσεως και τής ύποστολής τής Σημαίας — κάτι πολύτιμο προσφέρει στο σώμα και στην ψυχή και στον έσωτερικό κόσμο του παιδιού και στο πνεύμα του. Και σ' ένα περιβάλλον όπου όλες οι άνέσεις έχουν συγκεντρωθεί με φωτισμένη γνώση και βιωμένη συνείσθηση τών άναγκών του σύγχρονου πολιτισμένου ανθρώπου, και προσφέρονται κάθε χρόνο όχι μόνο με άληθινή στοργή, αλλά και με βαθιά επίγνωση τής εύρύτερα παιδαγωγικής και πολιτιστικής τους αξίας.

Κατεβαίνουμε τά σκαλιά. Για να πάσουμε, φεύ ! πρós τήν άντίθετη κατεύθυνση, τό δρομάκι με τις πικροδάφνες.

(Φωτογρ. ΝΙΚΟΤ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ

ΤΟΠΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ
(Φωτογραφία ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ)

ΤΣΑΒΔΑΡΗ, που παρέλαβε ένανλόκληρο μήνα τὰ παιδιά, και τὰ δίδαξε με ένθουσιασμό, με έπιμονή, με ύπομονή, και με άριστα άποτελέσματα. Κι' ή ίδια, άλλωστε, θά μάς δώσει σε λίγο μιάν έξοχη 'Ιφιγένεια έν Ταύροις. Χρόνια στην Κατα- Τραπέζης κ. Ι. ΣΕΡΠΙΕΡΗ και του μέλους αυτής επίσης Συμβούλου τής Τραπέζης κ. Σ. ΣΙΝΙΟΣΟΓΛΟΥ, εμπνευσμέ- νους και άκαμάτους σκαπανείς με πλοσίαν εμπειρίαν. 'Αλλά και εις τὰ πρόσωπα των λοιπών μελών τής 'Επιτροπής εδρεν επίσης άξιους και δραστηρίους συνεργάτας. "Ας μη νομισθή δέ ότι δέν άπητήθησαν κόποι και δέν ύπήρξαν προβλήματα. 'Αντιθέτως, 'Αλλ' ή έπιτυχής λειτουργία τής Κατασκηνώσεως δέν θά καθίστατο δυνατή και χωρίς τās ικανότητας και τήν αυταπάτησιν όλων των λοιπών παραγόντων αυτής, από του 'Αρχηγού μέχρι του τελευταίου φύλακος. Διά τούτο εις όλους όφείλονται θεομαί εδχαριστία.

"Η κατασκηνωτική θητεία, άν και βραχείας διαρκείας, μό- λικ ενός μηνός κατ' έτος, δέν πρέπει νά ύποτιμάται. Φωτίζει τās ψυχάς των παιδιών, καλλιεργεί τήν αυτενεργειαν και αυ- τοπεποίθησιν, ένδυναμώνει τούς χαρακτήρας, διδάσκει τήν πει- θαρχίαν, οικοδομεί τήν φυσικήν και ήθικην ύπαρξιν του νέου άτομου, συντείνει εις τήν εκδήλωσιν των ταλέντων και άξιών, και γενικώς σκοορπίζει αυραν έθνικής και πνευματικής αίσιο- δοξίας διά τó μέλλον.

Βαθεία συνεπώς πρέπει νά είναι ή προσήλωσίς μας προς τόν θεσμόν. Και φωτειωτάτη όντως ύπήρξεν ή σκέψις τής Διοικήσεως νά τόν τονώσει διά τής δημιουργίας τής πολιτισμέ- νης αυτής φωλεάς εις τήν καρδίαν του δάσους. 'Η προσπάθεια αυτή, που τιμά ιδιαίτέρως τόν πολιτισμόν μας και κάμνει τούς εργαζομένους εις τήν Τράπεζαν τής 'Ελλάδος ύπερηφάνους, δύσκολα θά εύρισκε τήν σημερινήν της μορφήν και θά έδινε τόση χαρά στο παιδί, χωρίς τούς εδγενείς της πρωτεργάτας.

Χειροκροτήματα. Κι' άλλα χειροκροτήματα. Τών έπισήμων. Τών γονέων. Τών παιδιών. "Γστερα νέο σσσσσσσσούτ ! — έσως και πιδ έντονο : Πλησιάζει στο μικρόφωνο ό Πρόεδρος του Συλλόγου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ.

Με τή βαριά χαρακτηριστική του φωνή ό κ. Δασκαλάκης λέει :

Κύριε Διοικητά,

"Ως εκπρόσωπος των ύπαλλήλων τής Τραπέζης, θεωρώ ύπο- χρεώσιν μου νά εδχαριστήσω 'Υμās και τὰ λοιπά μέλη τής Διοικήσεως ως και τó Γενικόν Συμβούλιον, ειδικώτερον δέ εκ των μελών τούτον τόν Πρόεδρον και 'Αντιπρόεδρον τής 'Επι- τροπής Κατασκηνώσεως, όχι μόνον διότι με τήν φροντίδα των έχορηγήθησαν άφθονα τά μέσα, αλλά κυρίως διότι διά τής συμ- παραστάσεώς των και τής αγάπης με τήν όποίαν περιέβαλον

ΤΟ ΑΝΑΜΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ
(Φωτογραφία ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ)

τὴν Κατασκήνωση, ἐπετεύχθη ἡ ὀλοκλήρωσις τοῦ ἔργου.

Συνοπῶς τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι τυχαῖον· αἱ προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι συνέτρεξαν, ἐδημιούργησαν τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ἐνώπιόν μας.

Σήμερον, μαζί με τὴν διαπίστωση ὅτι ἡ Παιδικὴ μας Κατασκήνωση εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ὀργανώσεως ἡ τελειότερα ἐν Ἑλλάδι, εἶμαι ὑποχρωμένο να ὑπογραμμίσω καὶ ἐν ἄλλο γεγονός, τὸ ὅτι δηλαδὴ ἐπιβεβαιούται ἡ κατ' ἐπανάληψιν ἐκφρασθεῖσα παρ' ἡμῶν πεποιθήσις ὅτι, ὅταν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας ἀντιμετωπίζῃ μόνη τῆς τὰ ἐκάστοτε δημιουργούμενα θέματα, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, ἐπιτυγχάνονται ἀποτελέσματα ὅπως αὐτὸ πού εορτάσκησιν ἡ Νίτσα Τσαβδάρη, ἐδῶ φάνηκε τὸ χάρισμά της νὰ ἐνσαρκώνει ξένες καταστάσεις, τὸ χάρισμα τῆς ἠθοποιίας, καὶ ἡ Κατασκήνωσή μας τῆς ἔδειξε τὸ δρόμο της, — πρὸς τὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ὅπου σπουδάζει.

Κοιτάζετε τὴν τώρα με τί ἀπόγνωση βγαίνει ἀπὸ τὸ ναὸ καὶ σπαράζει :

Ὁμιέ, ὠμιέ !...

Πραγματικὰ σπαράζει, μεταρσιώνεται, συναρπάζει... Τί πάθος στὰ χέρια της, ὅταν τὰ ἀπλώνει σὲ ἐπίκληση, τί ἄγρια ζέστα στὴ φωνή της, τί παλμός. Εἶναι ὑπερβολὴ νὰ ποῦμε ὅτι ζοῦμε μιὰ ἐπιδαυρικὴ στιγμή ὅταν ἐμφανίζεται καὶ ὁ χορὸς ; ἴσως. Ἀλλὰ εἶναι τόσο πειθαρχημένη ἡ ἀπαγγελία, τόσο ὑπάκουα τὰ πρόσωπα στὸ νόημα καὶ στὸ βάρος τῶν λόγων, τόσο ἐπιβλητικὸ τὸ σύνολο... Οἱ κινήσεις μάλιστα τοῦ χοροῦ εἶναι πειστικότερες. Τόσο πού ἕνας πιτσιρικός ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτες, σὲ μιὰ στιγμή πού οἱ κοπέλες πέφτουν στὸ χῶμα καὶ μένουν ἀκίνητες, τρομοκρατημένοι ξεφώνισε : « Πέθαναν ; » « Σοῦτ ! Κουνήσου ἀπὸ τὴ θέση σου, χρυσό μου ! » τοῦ λέει ἔντρομη ἡ καμμένη ἡ γιαγιά του.

Μὰ μήπως ὁ Ὁρέστης, ὁ Πυλάδης, ὁ Γελαδάρης, εἴμεναν πίσω σὲ φυσικότητα, σὲ αἴσθημα καὶ σὲ δόνηση ; Καθόλου. Ὁ κ. Δ. ΤΣΟΥΤΗΣ, ὁ Ὁρέστης, ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ καταδιώκεται ἀπὸ Ἐρινύες πού δὲν ἔγινε ἠθοποιός. Πράγματι, ἔπαιξε πολὺ σωστά τὴ σκηνὴ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δύο ἀδελφῶν, σκηνὴ πάρα πολὺ ἐπικίνδυνη, γιατί ὅταν τὸ τραγικὸ στοιχεῖο πέσει σὲ ἄπραγα χέρια, μπορεῖ πολὺ εὐκολὰ νὰ γυρίσει σὲ κωμικόν.

Μὲ τὴ σκηνὴ αὐτὴ τελειώνει ἡ παράσταση. Ὁ χορὸς φεύγει σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὸ γήπεδο, κάνουν τὴν ἐξοδὸ του ἐπιβλητικότερη οἱ προβολεῖς πού τὸν φωτίζουν. Χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίες τῶν παιδιῶν τὸν ξεπροβοδᾶνε :

Εὐγε, πολὺ καλὸ,
πάρα πολὺ ὠραῖο !
Εὐγε, πολὺ καλὸ,
πάρα πολὺ καλὸ !

Βλέπω τὴν Ὑπαρχηγὸ τῆς Κατασκήνώσεως, τὴν κ. ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΤΑΖΑΡΑ, νὰ τρέχει, — μοῦ θυμίζει Ζαρκάδι, — νὰ συγχαίρει συγκινημένη τὰ κορίτσια ἔξω ἀπὸ τὰ καμαρίνια ! Εἶναι βέβαιο ὅτι γιὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς Γιορτῆς στελέχη καὶ παιδιὰ κουράστηκαν τρομερά. Γιὰ τὴν κ. Πανταζάρα ὅμως μοῦ εἶπαν συγκεκριμένα ὅτι πρόσφερε ὀλόκληρο τὸν ἑαυτὸ της, τρία κιλά ἀπὸ τὸ βάρος της, καὶ τὴ ραπτομηχανή της ! Τὴν κουβάλησε ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ γάζωσε αὐτοπροσώπως ὅλα τὰ κοστοῦμια, — ἐκτὸς ἀπὸ τίς φορεσιὰς τῶν ἐλληνικῶν χορῶν. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ συγκινηθεῖ ;

Εὐπρόσδεκτες οἱ γλυκὲς φωνὲς τῆς χορωδίας τῆς Κατασκήνώσεως, μετὰ τὸ μεγαλειώδη θρῆνο τῆς Ἰφιγένειας. Μᾶς φέρουν πάλι στὸ χρόνο πού ἀνήκουμε, στὸ παρόν, με ἕνα τραγούδι πού περιέχει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ καταβολῆς της :

Χώρα πού ἡ ὀμορφιά σου φαντάζει σὰν ὄνειρο γλυκὸ !

Τὸ δάσος ξαγρυπνᾷ ἀπόψε. Ἡμερεῦει. Καὶ ἡμερεῦει ἀκόμα πιὸ πολὺ ὅταν, μετὰ τὸ τραγούδι, προβαίνει ἕνα ἀπαλὸ κορίτσι, ἡ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΓΡΙΑΝΤΩΝΗ, καὶ ἀπαγγέλλει τὴν Προσευχὴ τοῦ Ταπεινοῦ τοῦ Παπαντωνίου, ἀταλά, ἀπλά, γλυκὰ, ὅπως εἶναι ὁ τόνος καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ ποιήματος :

Δὲν ἔχω δόξα. Εἶν' ἡσυχὰ τὰ ἔργα πού ἔχω πράξει.
Ἄκουσα τὴ γλυκιὰ βροχή. Τὴ δύση ἔχω κοιτάξει.
Ἐδῶκα στὰ παιδιὰ χαρὲς, σὲ σκύλους λίγο χάδι.
Ζευγάδες καλησπέρια πού γύριζαν τὸ βράδυ.

Τώρα δὲν ἔχω τίποτα νὰ διώξω ἢ νὰ κρατήσω.
Δὲν περμένω ἀνταμοιβή. Πολὺ ἔναι τέτοια ἐλπίδα.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ “ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ”

(Φωτογραφία ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ)

Ευδόκησε ν' αφανιστώ χωρίς νά ξαναζήσω...
Σ' ευχαριστώ για τὰ βουνά και για τούς κάμπους πού είδα.

Τò βουνό αυτή τή στιγμή θαρρείς ότι μεγάλωσε πιά πολύ, όρθώθηκε, καμαρώνει. “Άκουσε τò ποίημα και συλλογιέται ότι είναι κι' αυτό ένα από τὰ βουνά πού είδε ό ποιητής.

»»

Μήπως πλήξατε με τήν ποίηση ; Θέλετε μήπως νά ξελεγράψετε λίγο ; Αισθάνεστε μήπως τήν ανάγκη νά σφυρίξετε κλέφτικα και νά φωνάξετε : « Γεια σου, άθάνατη ελληνική λεβεντιά » ; ‘Ορίστε : αρχίζουν οι ελληνικοί χοροί. Καλαματιανός, Καραγκούνα, Τσάμικος, Πεντοζάλης, Κερκυραίικος...

‘Εδώ σ' αυτή τή γειτονιά στην παραπάνω ρούγα, τή φωλιά της έστησε μιá πέρδικα μικρούλα...

Τò χορό σέρνει ή ΜΑΡΩ ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑ. ‘Αληθινή πέρδικα. Λυγρή, άνάλαφρη, γεμάτη ρυθμό, τινάζει τò κίτρινο μαντιλάκι της και πέφτει από πάνω της μιá άτέλειωτη χάρη. ‘Αλλά και τὰ έλλα κορίτσια καθόλου δέν ύστερούν. Χορεύουν άψογα, άνετα. Μπράβο τους. Μπράβο και στην τέλεια ΜΑΡΙΑ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ, τήν έλλη πρώτη, πού δε χορεύει, πετάει, ένας ένσαρκωμένος άέρας. “Ένα σωρό ζευγάρια μάτια πού τήν παρακολουθούν, ρίχνονται στο χορό μαζί της.

Μά μήπως τò πρόγραμμα σταματάει στο folklore ; Κάθε άλλο !... Νά και έλεύθερος έκφραστικός χορός ! Τò μαγνητόφωνο παίζει τήν Ούγγρική ραψωδία του Λίστ. Χορογράφος ή Μάρω Χατζηκώνστα. Κοστούμια πάντοτε ή κ. Πανταζάρα. Καθόλου πρόχειροι σχηματισμοί, κινήσεις με μεγάλη πλαστικότητα, συντονισμός και άριστη χορευτική έρμηνεία τής μουσικής. Εύγε, λοιπόν, πολύ καλό κι' αυτό, πάρα πολύ ώραίο...

»»

Και τώρα τò γνησιότερο ίσως μέρος του προγράμματος, γνησιότερο με τήν έννοια ότι σατυρίζει με ζωντάνια και κέφι τὰ έργα και τίς ημέρες τής Κατασκοηνώσεως. Μιά σάτυρα πού τήν έγραψε ή ΜΑΡΙΑ ΤΑΡΝΑΡΗ. Δεκαπέντε περίπου όμαδάρχισσες στέκονται στη μέση του γηπέδου και αρχίζουν έναν άκκο και χαριτωμένο πολλές φορές άναβαλλόμενο, για πρόσωπα και καταστάσεις τής Κατασκοηνώσεως. Τὰ κείμενα φορμαρίστηκαν πάνω στη μουσική γνωστών τραγουδιών, του Μάνου Χατζηδάκη, του Μ. Θεοδωράκη, του Βαφτιστικου κ.ά.

Κατά τó : Φέρτε μου ένα μαντολίνο... :

Φέρτε μου μιá πιλαφάδα για νά δείτε πώς πεινώ κι' ύστερα μιá πατατάδα για νά πάω νά κοιμηθώ. Τί με νιάζει κι' αν πονώ αφού ύπάρχει ό γιατρός νά μου δώσει ύπνωτικό...

Κατά τó : Στόν άλλο κόσμο πού θά πās... :

Στò ιατρείο σάν θά πās κοιτά μην πās στα σύννεφα από τὰ νέα φάρμακα πού μās προσφέρει ό ντοκτέρ μιμούμενος τόν γκράν Παστέρ. Σε πότισα ροδόσταμο μās πότισες φαρμάκι...

Κατά τó : “Αχ, Κουνελάκι :

“Αχ, Πονηράκη, Πονηράκη, ξύλο πού θά τò φās ! Μέσα στο ξένο περιβολάκι τρύπες γιατί τρυπās ; ...

Και τὰ παιδιά, σε κάθε στροφή, ξεκαρδίζονται, έπευφημούν :

Εύγε ! πολύ καλό ! πάρα πολύ ώραίο !
Εύγε ! πολύ καλό ! πάρα πολύ καλό !

Τὰ κορίτσια φεύγουν, και τò μαγνητόφωνο ξαναδίνει τή φωνή του ‘Αργηγού, σ' ένα κείμενο δικό του πού έγραψε για λογαριασμό του Πεύκου και του Θάμνου. ‘Ο Πεύκος και ό Θάμνος άποχαιρετούν τὰ παιδιά και τὰ ευχαριστούν πού τούς σεβάστηκαν. Κεντρική ιδέα : ‘Αγαπάτε τὰ δάση.

“Η φωτιά έχει χαμηλώσει, ή νύχτα έχει πέσει, ή γιορτή σβήνει μ' ένα τραγούδι πού άποχαιρετάει τή μέρα : “Η μέρα πέρασε... Με τò τραγούδι αυτό τὰ παιδιά άποχαιρετάνε σήμερα έναν όλόκληρο μήνα πού έζησαν στο βουνό.

»»

‘Ο κόσμος σκορπίζει. Οι επίσημοι κατευθύνονται στην τραπεζαρία, όπου περιμένουν τὰ άναψυκτικά. Τρόπος του λέγειν, βέβαια, « άναψυκτικά ». Στην πραγματικότητα ό Κύρ-ΑΝΤΩΝΗΣ ό ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, ό μάγειρος τής Κατασκοηνώσεως, δίνει εκεί ένα πλουσιότατο ρεσιτάλ γαστρονομικής τέχνης.

Σκαρφαλώνουμε, κοιτάζουμε από τò παραθυράκι. Εύδια-θεσία, κέφι, ύαρότης.

Εσκαρφαλώνουμε, και, φυσικά, διψάμε. Τίποτα άναψυκτικότερο από τò νεράκι πού τρέχει στις άπειρες βρυσούλες πού συναντάμε στο δρόμο μας. Σκύβουμε και πίνουμε ένα νερό δροσερό, άσημένιο. Στάζει άπάνω του τò φεγγάρι...

Σαματάς... Μιά μαμά κι' ένας μπαμπάς, και μιá βαλίτζα στο χέρι του μπαμπά φυσικά, σέρνουν ένα παιδί, πού στηλώνει τὰ πόδια του στο χόμα, άντιστέκεται, κλαίει, σκληρίζει : « Δέ θέλω νά φύγω, δε θέλω νά φύγω... »

‘Εκ στόματος νηπίων...

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ
ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΕΥΚΑ
(Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

ΑΛΛΗ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ
(Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΝΙΜΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
(Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

Σεπτέμβριος 1963

№ 27

Ἡ φετεινὴ Παιδικὴ Κατασκήνωση τῆς Τραπεζῆς μας

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ, λειτουργῆσε καὶ φέτος ἡ Παιδικὴ Κατασκήνωση τῆς Τραπεζῆς μας, ριζικὰ σχεδὸν ἀνακαινισμένη κατὰ τὸ σχέδιον ποὺ ἐξεπόνησε ἡ Ἐπιτροπὴ Κατασκηνώσεων σὲ συνεργασία μὲ τὶς Τεχνικὲς Ὑπηρεσίες. Ἔτσι, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, ἡ Τράπεζα πρόσφερε στὰ παιδιά μας τὴν εὐτυχία νὰ ζήσουν ἕναν ὀλόκληρο μῆνα μέσα σ' ἕνα μοναδικὸ καὶ ἐξαιρετικὰ πολιτισμένο φυσικὸ περιβάλλον, καὶ ἐπὶ πλέον ὑπὸ τὴ στοργικὴν ἐπίβλεψη, τὴν ἀδιάλειπτη φροντίδα καὶ τὴν ἀκαταπόνητὴ ἀφοσίωση τῶν στελεχῶν τῆς Κατασκηνώσεως καὶ ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς.

Ἡ φετεινὴ κατασκηνωτικὴ περίοδος, ποὺ διήρκεσε, ὅπως κάθε καλοκαίρι, δύο μῆνες, ἄρχισε στὶς 10 Ἰουλίου καὶ ἔληξε στὶς 9 Σεπτεμβρίου.

Αὐτὴ τὴ φορὰ, πρῶτα ἀνέβηκαν στὴν Πάρνηθα τὰ ἀγόρια, 400 περίπου. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ἦταν καὶ 15 παιδιά ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, 7 παιδιά ὑπαλλήλων τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς, καὶ 20 ἑλληνοαμερικανῶνα φιλοξενούμενα.

Στὶς 9 Αὐγούστου, τὴν ἴδια μέρα ποὺ κατέβηκαν τὰ ἀγόρια, ἀνέβηκαν στὴν Κατασκήνωση τὰ κορίτσια, 350 περίπου. Μαζὶ μὲ τὰ κορίτσια ἀνέβηκαν στὴν Κατασκήνωση, κατὰ τὴ δυνατότητα ποὺ παρέχει ὁ Κανονισμὸς, καὶ 40 ἀγόρια ἡλικίας μέχρι 8 ἐτῶν. Στὸς ἀριθμοὺς αὐτοὺς περιλαμβάνονται καὶ πάλι 15 παιδιά ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους καὶ 15 παιδιά ὑπαλλήλων τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

Φέτος, Ἀρχηγὸς τῆς Κατασκηνώσεως ἦταν ὁ συνάδελφος κ. Δ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Ὑπολογιστὴς Α' στὸ Τμῆμα Ἐλέγχου Ἐμπορικῶν Συναλλαγῶν μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ὑπαρχηγοί, Α' καὶ Β', τῶν ἀγοριῶν ἦταν ὁ κ. Δ. ΤΣΟΥΤΣΗΣ, ὑπάλληλος τῆς Ὑπηρεσίας Κατασκηνώσεων, καὶ ὁ κ. Β. Δαμαλάς, τῶν δὲ κοριτσιῶν ἡ συνάδελφος κ. Π. ΒΟΥΓΙΟΥΚΑ, Ὑπολογιστὴς στὸ Τμῆμα Ἀξιῶν πρὸς Ἐξοφλήσεις, καὶ ἡ δ. Μαρία Ἀνδρουλιδάκη, κόρη τοῦ ἄλλοτε Ὑποταμίου Α' κ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ.

Στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων μετεῖχαν φέτος : οἱ Σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς κ.κ. Ι. ΣΕΡΠΙΕΡΗΣ καὶ Σ. ΣΙΝΙΟΣΟΓΛΟΥ, οἱ Διευθυνταὶ κ.κ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΕΜΜ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ καὶ Θ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΣ, οἱ Ὑποδιευθυνταὶ κ.κ. ΕΥΡ. ΤΣΟΥΤΡΕΛΛΗΣ καὶ Κ. ΟΡΦΑΝΟΣ, οἱ Ἐντεταλμένοι Τμηματάρχαι Προϊστάμενοι κ.κ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΖΗΣ καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ, καὶ οἱ Τμηματάρχαι κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΛΙΤΗΣ καὶ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Κατασκηνώσεως εἶχε καὶ φέτος ὀρισθεῖ ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Πιστώσεων κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΣ ΤΣΟΥΤΡΕΛΛΗΣ.

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

Οκτώβριος 1965

№ 52

Ἡ φρετινὴ Παιδικὴ Κατασκήνωση τῆς Τραπεζῆς μας

ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ καὶ ἀπόλυτὴ τάξη λειτουργήσε κ' αὐτὸ τὸ καλοκαίρι, ὅπως πάντα, ἡ Παιδικὴ Κατασκήνωση τῆς Τραπεζῆς μας.

Ἔτσι, 800 περίπου παιδιὰ χάρηξαν καὶ πάλι αὐτὸ πού ἀπὸ χρόνια τοὺς προσφέρει ἡ Τράπεζα, καὶ πού ἀποτελεῖ μιὰν ἀπὸ τίς σημαντικότερες ἀποδείξεις τοῦ θερμοῦ ἐνδιαφερόντος τῆς γιὰ τὸ προσωπικὸ τῆς: ἓνα μῆνα ζωῆς μέσα στὸ βουνό. Ζωῆς θαυμάσιας καὶ ἀνετῆς ἀπὸ κάθε ἀποψη, ὀργανωμένης μὲ σχολαστικὴ σχεδὸν τελειότητα, καὶ μὲ ὅλες ἐκεῖνες τίς προϋποθέσεις καὶ τὰ μέσα πού ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν εὐχαρίστηση, τὴν ξεκούραση καὶ τὴν ἀσφάλεια τοῦ παιδιοῦ. Καὶ ἀκόμα, καὶ κυρίως, μὲ ὅλους τοὺς εἰδικούς παράγοντες πού ἀποβλέπουν στὴν ἐνδυνάμωση τῆς σωματικῆς ἀλλὰ προπαντὸς τῆς ψυχικῆς του ὑγείας, πού ἀποτελεῖ καὶ τὸν κύριον στόχον τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς, στόχον πού στὴν ἐπίτευξή του βασικὰ συντελεῖ ὁ ζήλος, ἡ ἐπίπονη προσπάθεια καὶ ἡ ἀδιαφιλονίκητὴ ἀφοσίωση ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κατασκηνώσεως.

Ἐπιπλέον, αὐτῇ τῇ φορᾷ προσφέρθηκε στὰ παιδιὰ καὶ ἓνα ἐξαιρετικὰ ποικίλον πρόγραμμα ψυχαγωγίας, ἐμπλουτισμένο μὲ καινούργιες ἐνδιαφέρουσες καὶ ἀφελίμες ἀπασχολήσεις. Στὶς ἀθλοπαιδιὰς στὸ γήπεδο καὶ τὰ βραδινὰ θεάματα, (κινηματογράφον, μαριονέτες, καί, στὴν περίοδον τῶν ἀγοριῶν, ἀκόμα καὶ καραγιόζη), προσετέθη καὶ ἡ ἀπασχόληση τῶν παιδιῶν στὴ χειροτεχνία, ὑπὸ τὴν κατεύθυνση καὶ τὴν ἐπίβλεψη, στὰ μὲν ἀγόρια τῶν κ.κ. Ἀθηνᾶς Ριζάκη καὶ Εὐῆς Δεσποτίδου, τοῦ Κέντρου Αἰσθητικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Παιδιοῦ, στὰ δὲ κορίτσια τῆς δ. Μαργετας Κόντου, πρόσθετης Κοινοτάχρου Χειροτεχνίας.

Ἡ ἐπίδοση τῶν παιδιῶν ἦταν ἱκανοποιητικὴ καὶ στὸ τέλος τῆς κάθε περιόδου ἔγιναν καὶ οἱ σχετικὲς ἐκθέσεις. Στὶς καλύτερες ἐργασίας, ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικὰς, δόθηκαν διάφορα βρα-

βεῖα. Στὴν ἐκθεση μάλιστα χειροτεχνίας τῶν ἀγοριῶν ἐμφανίστηκε καὶ ἡ ὀρχήστρα τοὺς ἀπὸ ἕξι ἀρμόνικες, δημιουργήματα τοῦ κ. ΣΠ. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Α' Ὑπαρχηγοῦ τους.

Ἡ κατασκηνωτικὴ περίοδος, πού διαρκεῖ περὶ τοὺς δύο μῆνες κάθε καλοκαίρι, ἄρχισε φέτος στὶς 4 Ἰουλίου καὶ ἔληξε στὶς 29 Αὐγούστου.

Αὐτῇ τῇ φορᾷ, πρῶτα ἀνέβηκαν στὴν Κατασκήνωση τὰ ἀγόρια, ἐν ὄψει 367. Στὸν ἀριθμὸν αὐτὸ περιλαμβάνονται καὶ 15 παιδιὰ ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, καθὼς καὶ 8 παιδιὰ ὑπαλλήλων τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

Τὴν 17 Αὐγούστου, τὴν ἴδια μέρα πού κατέβηκαν τὰ ἀγόρια, ἀνέβηκαν στὴν Κατασκήνωση τὰ κορίτσια, ἐν ὄψει 316. Μαζί τους ἀνέβηκαν, κατὰ τὴ δυνατότητα πού παρέχει ὁ Κανονισμὸς, καὶ 43 ἀγόρια ἡλικίας ὡς 7 ἐτῶν. Μέσα στὸ συνολικὸ ἀριθμὸ τῶν 359, ἦταν καὶ 13 παιδιὰ ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καθὼς καὶ 13 παιδιὰ ὑπαλλήλων τῆς Κτηματικῆς.

Φέτος ἀρχηγὸς τῶν ἀγοριῶν ἦταν ὁ συνάδελφος κ. Κ. ΝΙΚΟΓΙΑΝΝΗΣ, Λογιστὴς στὸ Τμῆμα Βιομηχανικῶν καὶ λοιπῶν Χορηγήσεων. Ὑπαρχηγοὶ Α' καὶ Β' ἦταν ὁ κ. ΣΠ. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ὁ συνάδελφος κ. ΝΙΚΟΣ ΜΑΡΟΥΛΑΚΗΣ, Βοηθὸς Διαχειριστὴς στὸ Τμῆμα Ἐκτελέσεως Τραπεζογραμματίων. Τῶν κοριτσιῶν ἀρχηγὸς ἦταν ἡ συνάδελφος δ. ΦΩΤΕΙΝΗ-ΚΛΑΙΡΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Ὑπολογιστὴς Α' στὸ Ὑποκατάστημα Πειραιῶς. Ὑπαρχηγοὶ Α' καὶ Β' ἦταν ἡ συνάδελφος δ. ΜΑΡΘΑ ΣΤΑΘΑΤΟΥ, Δακτυλογράφος Β' στὸ Τμῆμα Ἀξιών πρὸς εἰσπραξίαν, καὶ ἡ δ. ΜΑΡΙΑ ΤΑΡΝΑΡΗ, κόρη τοῦ συνἀδελφοῦ κ. Κ. ΤΑΡΝΑΡΗ, Ταμίου, Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Διαλογῆς καὶ Καταμετρήσεως.

Στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων μετεῖχαν καὶ φέτος δύο Σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς, ὁ κ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΒΑΣΙΛΑΣ καὶ ὁ ἀείμνηστος Σ. ΣΙΝΙΟΣΟΓΛΟΥ, ὁ Διευθυντὴς κ. Κ. ΟΡΦΑΝΟΣ, οἱ Ὑποδιευθυνταὶ κκ. ΖΗΣΗΣ ΣΤΑΓΙ-ΚΟΣ, Π. ΒΟΥΤΡΑΟΥΜΠΑΚΗΣ καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ, καὶ οἱ Τμηματάρχαι κκ. Δ. ΜΑΡΚΕΤΟΣ, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου, καὶ Α. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Κατασκηνώσεως εἶχε φέτος ὀριστεῖ ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Πιστώσεων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ, μὲ βοηθοὺς τὸν Ἐντεταλμένο Τμηματάρχη κ. ΜΙΧ. ΠΟΛΙΤΗ, τὸν Τμηματάρχη κ. Γ. ΜΑΛΛΙΑΡΟ, καὶ τὸν Λογιστὴ κ. Δ. ΓΚΟΤΣΗ.

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

Νοέμβριος 1966

№ 65

Ἡ φετεινὴ Παιδικὴ Κατασκηνώση τῆς Τραπεζῆς μας

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ τῆς Τραπεζῆς μας, ποὺ λειτούργησε καὶ φέτος τὸ καθιερωμένο καλοκαιριάτικο δέμηνο, — ἀπὸ τὶς 3 Ἰουλίου ὡς τὶς 28 Αὐγούστου, — εἶχε αὐτὴ τὴ φορά νὰ παρουσιάσει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δεδομένη πιά ἄριστη ὀργάνωσή της, τὸ λαμπρὸ τρόπο τῆς λειτουργίας της καὶ τὸ ἐκλεκτὸ προσωπικὸ της, πολλὰ σημαντικὰ προσθήκες καὶ βελτιώσεις, — ποὺ ὡστόσο ἀποτελοῦν μέρος μόνο τῶν ὧσων ἔχουν προγραμματιστεῖ γιὰ τὴν τελειοποίησή της.

Οἱ βελτιώσεις αὐτὲς ἀφοροῦν τόσο τὴν ἔκτασή της, ποὺ αὐξήθηκε μὲ τὴν προσθήκη ἐνὸς νέου τμήματος ἀπὸ 24.670 τ.μ. καὶ φέτος περιφράχθηκε ὁλόκληρη, ὅσο καὶ τὶς μόνιμες ἐγκαταστάσεις της, στὶς ὁποῖες προστέθηκαν πέντε νέα κτίσματα, καὶ συγκεκριμένα τέσσερα οικήματα γιὰ τὸ ὑπαλλήλικὸ καὶ τὸ ἐργατικὸ προσωπικὸ, συνολικῆς δυνάμεως 50 κλινῶν, καὶ ἓνα κτίριο γιὰ ἀναγνωστήριο καὶ βιβλιοθήκη.

Ἔτσι, 642 παιδιὰ, παλιοὶ καὶ νέοι κατασκηνωτές, ἔζησαν φέτος γιὰ πρώτη φορά ἡ ξανάζησαν ἓναν ὠραῖο μῆνα κατασκηνωτικῆς ζωῆς, σ' ἓνα περιβάλλον μοναδικὸ ἀπὸ κάθε ἄποψη, μὲ ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς ἀνάσεις, μὲ τὴν καλύτερη ἐπίβλεψη καὶ μ' ἓνα πλούσιο πρόγραμμα ψυχαγωγίας, — ἀθλοπαιδιῆς στὸ γήπεδο, πῆγ-πύγκ καὶ ἄλλα ἐπιτραπέζια παιγνίδια, κινηματογραφικὲς προβολές, καὶ ἀπασχόληση τῶν παιδιῶν στὴ χειροτεχνία ὑπὸ τὴν κατεύθυνση καὶ τὴν ἐπίβλεψη καὶ φέτος τοῦ συνεργείου τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ρικᾶκη, τοῦ Κέντρου Αἰσθητικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Παιδιοῦ.

Ἡ ἐπίδοση τῶν παιδιῶν ἦταν ἱκανοποιητικὴ καὶ στὸ τέλος τῆς κάθε περιόδου ἔγιναν καὶ οἱ σχετικὲς ἐκθέσεις. Στὶς καλύτερες ἐργασίες, ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικές, δόθηκαν διάφορα βρα-

βεῖα. Στὴν ἐκθεση μάλιστα χειροτεχνίας τῶν ἀγοριῶν, καθὼς καὶ σὲ ἄλλες γιορτὲς καὶ ἐπιδείξεις, ἐμφανίστηκε καὶ ἡ ὀρχήστρα τους ἀπὸ ἑξι ἀρμόνικες, ποὺ δημιουργήθηκε πέρσι.

Αὐτὴ τὴ φορά, πρῶτα ἀνέβηκαν στὴν Κατασκηνώση τὰ κορίτσια, ἐν ὄλῳ 319. Μαζὶ τους ἀνέβηκαν, κατὰ τὴ δυνατότητα ποὺ παρέχει ὁ Κανονισμὸς, καὶ 36 ἀγόρια ἡλικίας ὡς 7 ἐτῶν. Μέσα στὸ συνολικὸ ἀριθμὸ τῶν 355, ἦταν καὶ 16 παιδιὰ ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, καθὼς καὶ 9 παιδιὰ ὑπαλλήλων τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

Στὶς 31 Ἰουλίου, τὴν ἐπομένη τῆς ἡμέρας ποὺ κατέβηκαν ἀπὸ τὴν Κατασκηνώση τὰ κορίτσια, ἀνέβηκαν τὰ ἀγόρια, ἐν ὄλῳ 287. Στὸν ἀριθμὸ αὐτὸ περιλαμβάνονται καὶ πάλι 14 παιδιὰ ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, καὶ 11 παιδιὰ ὑπαλλήλων τῆς Κτηματικῆς.

»»

Φέτος Ἀρχηγὸς τῶν κοριτσιῶν ἦταν ἡ δ. ΜΑΡΘΑ ΣΤΑΘΑΤΟΥ, Δόκιμος Δακτυλογράφος στὸ Τμήμα Ἀξιῶν πρὸς εἴσπραξιν. Ὑπαρχηγοὶ Α' καὶ Β' ἦταν ἡ δ. Μαρία Ταρνάρη, κόρη τοῦ συναδέλφου κ. Κ. ΤΑΡΝΑΡΗ, Ταμίου Προισταμένου τοῦ Τμήματος Διαλογῆς καὶ Καταμετρήσεως, καὶ ἡ δ. Μαρία Γαμβροῦλη, δημοδιδασκάλισσα. Τῶν ἀγοριῶν Ἀρχηγὸς ἦταν ὁ συνάδελφος κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΚΟΤΣΗΣ, Ἀρχιλογιστὴς στὸ Τμήμα Ἐμπορικῶν Πληροφοριῶν, καὶ Ὑπαρχηγοὶ Α' καὶ Β' ὁ κ. ΙΑΚ. ΔΑΚΤΥΛΙΔΗΣ, Βοηθὸς στὴ Γραμματεία τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὁ κ. Γ. ΜΑΥΡΑΚΗΣ, Καθηγητὴς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων μετεῖχαν καὶ φέτος δύο Σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς, οἱ κ.κ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΒΑΣΙΛΑΣ καὶ ΛΕΩΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, οἱ Ὑποδιευθυνταὶ κ.κ. ΖΗΣΗΣ ΣΤΑΪΚΟΣ, Π. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΚΗΣ καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ, καὶ οἱ Τμηματάρχαι κ.κ. Δ. ΜΑΡΚΕΤΟΣ, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου, καὶ Α. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Κατασκηνώσεως εἶχε καὶ φέτος ὀριστεῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Πιστώσεων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ, μὲ βοηθοὺς τὸν Ἐντεταλμένο Τμηματάρχη κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΛΙΤΗ, καὶ τὸν Τμηματάρχη κ. ΓΕΩΡΓΙΟ ΜΑΛΛΙΑΡΟ.

Ιούλιος 1967

№ 72-73

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

ΚΑΝΕΝΑ είδος ομαδικής ζωής και παιδικών διακοπών δεν έχει προσφέρει τόσα πολλά για τη σωστή ανάπτυξη των παιδιών, όσο η Κατασκήνωση. Η μεγάλη εξάπλωση του θεσμού τα τελευταία χρόνια και η συμμετοχή στις κατασκηνώσεις παιδιών όλων των κατηγοριών, έρχεται να επιβεβαιώσει τη θετική αυτή προσφορά τους.

Στις Ήνωμένες Πολιτείες, όπου το κάθε τι, μόλις αναγνωριστεί, παίρνει άμέσως άρτιότητα, ή κατασκηνωτική ζωή έχει μελετηθεί σε κάθε πιθανή και σχεδόν και άπιθανη λεπτομέρεια της. Πέρα από τους γενικούς τύπους κατασκηνώσεων, θαλασσινές (salt water camps), αγροκτηματικές (ranch camps) και όρειβατικές (mountaineer camps), υπάρχουν πλήθος κατασκηνώσεις που ή κάθε μια δίνει έμφαση σε μια όρισμένη άπασχόληση ανάλογα με τα ενδιαφέροντα των υποψήφιων κατασκηνωτών.

Υπάρχουν κατασκηνώσεις εργασίας για σπουδαστές γυμνασίων και κολλεγίων, καθώς και κατασκηνώσεις ειδικές για ή τη μελέτη και συζήτηση εργατικών προβλημάτων. Έκκλησιαστικές κατασκηνώσεις, με σκοπό την ανάπτυξη της θρησκευτικότητας και του χαρακτήρα. Για όσους σπουδάζουν ξένες γλώσσες υπάρχουν κατασκηνώσεις όπου μιλιούνται μόνο γαλλικά, π.χ., ή ισπανικά. Για όσους σπουδάζουν θέατρο, κατασκηνώσεις όπου γίνεται μελέτη των δραματικών τεχνών και παράλληλα εξάσκηση στο κολύμπι, στην ίππασία και στο τένις. Υπάρχουν ειδικές κατασκηνώσεις για μπέιζ-μπόλ, κατασκηνώσεις μουσικές, χορευτικές, καλλιτεχνικές, κατασκηνώσεις με ειδικά τμήματα για παιδιά που θέλουν να συνεχίσουν και το καλοκαίρι τα μαθήματα του χειμώνα. Κατασκηνώσεις για έγκληματικά παιδιά, για ψυχοπαθή, κατασκηνώσεις για άναπηρα παιδιά, για τυφλά παιδιά, για καρδιοπαθή. Για κάθε σχεδόν τύπο σχολείου, υπάρχει και ή αντίστοιχος τύπος κατασκηνώσεως, με παρεμφερείς σκοπούς. Μερικά μάλιστα σχολεία έχουν τα ίδια δικές τους κατασκηνώσεις, οι οποίες προσφέρουν πολλές χρήσιμες έμπειρίες που είναι δύσκολο να τις εφαρμόσουν τα σχολεία στο κανονικό τους πρόγραμμα.

Στη χώρα μας ή θεσμός, χωρίς βέβαια να φτάνει τα παραπάνω είδη και κατηγορίες, έχει επίσης έπισημα οργανωθεί και ή οργανωσή του βελτιώνεται συνεχώς. Κάθε χρόνο γύρω στις σαράντα χιλιάδες παιδιά είναι σε θέση να απολαύσουν τα πλεονεκτήματα της κατασκηνωτικής ζωής.

Παρ' όλ' αυτά όμως, παρ' όλη δηλαδή την πρόοδο που αδιάλειπτα συνεχίζεται στην πορεία του κατασκηνωτικού θεσμού, ή ετήσια συμμετοχή στις κατασκηνώσεις δεν είναι ικανοποιητική όσο θάπρεπε, και όσο θά ήταν λογικό να περιμένει κανείς λαβαίνοντας υπ' όψη τα όσα προσφέρουν. Ειδικότερα μάλιστα στις μη κρατικές κατασκηνώσεις, αυτές που οργανώνουν οι διάφοροι μεγάλοι οργανισμοί και έπιχειρήσεις για τα παιδιά του προσωπικού τους, και οι περισσότερες απ' τις οποίες λειτουργούν άρτιότατα, ή ζήτηση είναι πολύ μικρότερη από την προσφορά. Ένω, ως ποῦμε,

τα μέλη του προσωπικού ενός οργανισμού έχουν χίλια παιδιά κατασκηνωτικής ηλικίας, τα οποία και καλούνται κάθε καλοκαίρι να μετάσχουν στην κατασκηνωση, μόνο πεντακόσια θά παρουσιαστούν και μόνο περί τα τετρακόσια θά συμμετάσχουν τελικά, λιγότερα δηλαδή κι' από τα μισά.

Και τίθεται το έρώτημα : πού όφείλεται αυτό το φαινόμενο, άφου ή κατασκηνωση δημιουργεί προϋποθέσεις και παρουσιάζει πλεονεκτήματα που θάπρεπε να προσελκύουν όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά ;

Πράγματι, — και καταφεύγουμε σ' ένα κλασικόν όρισμό για ν' άποφύγουμε πολύλογες άπαριθμήσεις, — μια οργανωμένη κατασκήνωση είναι ένας κατάλληλα έξοπλισμένος καταυλισμός, σε ύπαιθρια και έξω από την πόλη τοποθεσία, που παρέχει στα παιδιά τη δυνατότητα : α/ να ζήσουν, να έργαστούν και να παίξουν ομαδικά· β/ να αποκτήσουν έμπειρία και έπίγνωση πολλών από τα βασικά της ζωής· και γ/ να καθοδηγηθούν από έναν ώριμο σύμβουλο που θά τα παρατηρεί και θά τα έπηρεάζει ολόκληρη την ήμέρα έπί ένα όρισμένο χρονικό διάστημα. Με τη φράση β α σ ι κ ά τ η ς ζ ω η ς ένοούνται : ή τροφή, το ντύσιμο, το κατάλυμα, οι σχέσεις με τους άλλους, οι προσωπικές ικανοποιήσεις, ή πόνος και ή θάνατος¹.

Είναι ζήτημα αν το σχολείο, που μάς κρατάει στους κόλπους του δέκα χρόνια κατά μέσον όρο, είναι σε θέση να μάς φέρει άποτελεσματικά σε έπαφή με όλα αυτά τα θέματα και τα προβλήματα. Κι' αυτό γιατί τα μαθήματα, ακόμα και στην περίπτωση των πύο άδιάφορων μαθητών, άπορροφούν το μεγαλύτερο μέρος από τη σκέψη και την ένεργητικότητα του παιδιού, ενώ ένα έπίσης μεγάλο μέρος τους είναι άφιε-

ρωμένο στην οικογενειακή ζωή. Και ή οικογένεια είναι σπάνια σε θέση να δώσει στο παιδί την πρέπουσα βοήθεια. Κατά το μεγαλύτερο ποσοστό περιπτώσεων, ή θ' άφήσει το παιδί, για οικονομικούς ή άλλους λόγους, να μεγαλώσει στην τύχη, ή θά το περιβάλει με χίλιες δυο άσκοπες και άψυχολόγητες φροντίδες, με άποτέλεσμα έναν αδύνατο και άσταθή χαρακτήρα και με μοναδικά έφοδια τις στενές σχολικές γνώσεις.

Ποιός είναι λοιπόν ή λόγος της άποχής που λέγαμε όταν οι άπολαύσεις και έμπειρίες που προσφέρει ή κατασκηνωση όχι μόνο είναι άνεκτίμητες, αλλά και δεν προσφέρονται όλες μαζί από άλλους μορφωτικούς θεσμούς της πολιτείας ;

Οι λόγοι είναι πολλοί και ποικίλοι. "Ας τους δοῦμε έναν-έναν.

»«

Και πρώτα-πρώτα ένα μέρος της εύθυνης είμαστε υποχρεωμένοι να το έπιρρίψουμε στο σχολείο. Είναι, πράγματι, έκπληκτικό το γεγονός ότι από τα περισσότερα άναγνωστικά βιβλία της κατώτερης και της μέσης εκπαιδευσης άπουσιάζουν έντελώς κομμάτια βγαλμένα από την κατασκηνωτική ζωή. Τα σχολικά άναγνωσματα έχουν, όπως ξέρουμε, ζωντανή έπίδραση στα παιδιά. "Ολοι θυμόμαστε λίγο-πολύ συγκεκριμένα κεφάλαια της σχολικής λογοτεχνίας, και με τους ήρωές τους έχουμε συνδέσει πτυχές της προσωπικής μας ζωής, ή της ζωής με τους φίλους μας. Πού βρίσκονται οι ήρωες της κατασκηνώσεως και πού είναι οι περι-

1. Βλ. FRANK L. IRWIN, Ed. D., *The theory of camping*. Barnes, New York 1950, σελ. 1.

γραφές τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς ; Καί ὅμως ἡ ζωὴ αὐτὴ δίνει χίλια δύο θέματα γιὰ συζήτηση καὶ διδασκαλία. Σὰ θέμα ἔκθεσης, μάλιστα, ἡ ζωὴ στὴν κατασκήνωση μπορεῖ, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, νὰ φέρει σὲ φῶς ἓνα σωρὸ πτυχῆς τῆς ὁμαδικῆς παιδικῆς ζωῆς, νὰ ἐξηγήσει πῶς γεννιῶνται ἓνα πλῆθος ἐνδιαφέροντα τῶν παιδιῶν, ἐνδιαφέροντα ποὺ ἴσως ἀργότερα προσδιορίσουν καὶ τὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸ τους. Μπορεῖ ὅμως πρωτίστως, καὶ αὐτὸ κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ, νὰ κινήσει τὴν περιέργεια τῶν παιδιῶν ποὺ δὲ γνώρισαν ἀκόμα τὴ ζωὴ αὐτὴ, γιὰ νὰ τὴ γνωρίσουν, συντελώντας ἔτσι στὴ διάδοση τοῦ κατασκηνωτικοῦ πνεύματος καὶ συνακόλουθα στὴ μείωση τῆς ἀποχῆς τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὶς κατασκηνώσεις.

»«

Ἐνας ἄλλος παράγων ὑπεύθυνος τοῦ φαινομένου ποὺ ἐξετάζουμε εἶναι ἡ ἴδια ἡ κατασκήνωση — καὶ συγκεκριμένα τὸ ἔμφυχο ὕλικό της, αὐτὸ ποὺ ἔρχεται σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὸν κατασκηνωτὴ. Ὅσο κι' ἂν ἐνθουσιαστεῖ μὲ τὰ γύρω του, ὅσους φίλους καὶ ν' ἀποχτήσει, κι' ὅσο κι' ἂν συμμετέχει στὰ παιγνίδια καὶ τὶς ἄλλες ὁμαδικὲς ἐκδηλώσεις, τὸ παιδί δὲν παύει νὰ δίνει μεγάλη προσοχὴ καὶ σημασία στὸν ἀνώτερό του, στὸν ἀρχηγὸ τῆς ὁμάδας του, τῆς κοινότητος ἢ τῆς κατασκήνωσης. Ἀπὸ τὸ σχολεῖο του ἔφυγε πρὶν ἀπὸ λίγο καὶ σὲ λίγο θὰ ξαναπαίει, — δὲ θέλει λοιπὸν δάσκαλο. Ἀπὸ τὸ σπίτι του ἐπίσης, — καὶ δὲν τοῦ χρειάζεται ἡ σκυθρωπὴ παρακολούθηση τῶν γονέων του, ἐνῶ τοῦ χρειάζεται ἀσφαλῶς ἡ ἀγάπη τους. Θέλει λοιπὸν ὁ ἀνώτερός του στὴν κατασκήνωση νὰ εἶναι κάποιος ποὺ νὰ συνδυάζει τὶς ιδιότητες ποὺ τὸ συγκινοῦν καὶ ὄχι αὐτὲς ποὺ φοβᾶται ἢ ἀπεχθάνεται, νὰ ἀντλεῖ τὴν ἐπιβολὴ του ἀπὸ τὸ κύρος του καὶ ἀκόμα καὶ τὸ προσωπικὸ γόητρό του.

Τὰ « στελέχη » λοιπὸν τῶν κατασκηνώσεων, τὰ πρόσωπα δηλαδὴ ποὺ θὰ χρησιμεύουν σὰν καθοδηγητὲς τῶν παιδιῶν κατὰ τὴν κατασκηνωτικὴν περίοδο, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα φροντίδα τῶν ἀρμοδιῶν, καὶ γιὰ τὴν ἐπιλογὴ τους νὰ λαβαίνονται ὑπ' ὄψιν τὰ κατάλληλα κριτήρια. Τὰ κριτήρια αὐτὰ εἶναι τὸ ἦθος, ἡ γνώση τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς, ἡ ἱκανότητα νὰ ἐμπνέουν σεβασμὸ καὶ ἐπιβολὴ, καὶ, ὀπωσδήποτε, ἡ ἀγάπη γιὰ τὰ παιδιά. Ἡ συγκεκριμένη ιδιότητα τοῦ παιδαγωγοῦ, ἢ τοῦ δασκάλου, ἢ τοῦ φορέα στρατιωτικῆς πειθαρχίας, δὲν εἶναι ἀπὸ μόνες τους ἀρκετὲς γιὰ τὴν καθοδήγηση τῶν παιδιῶν στὴν κατασκήνωση. Ὁ χρόνος εἶναι πολὺ λίγος γιὰ νὰ ἐφαρμόσουμε στὸ παιδί στρατιωτικὴ πειθαρχία, ὅταν δὲν τὴ ζεῖ τοὺς ἄλλους ἔντεκα μῆνες τοῦ χρόνου, ἢ γιὰ νὰ τοῦ ἀλλάξουμε τὸ σύστημα τῆς ἀγωγῆς του. Εἶναι ὅμως ἀρκετὸς γιὰ τὰ μαθήματα ποὺ θὰ πάρει παρακολουθώντας τὴ « συμπεριφορὰ » ἐνὸς κατὰ τὸ δυνατόν τέλειου ἀνθρώπου. Ἡ τεράστια ἐπίδραση καὶ σημασία ποὺ ἔχει τὸ παράδειγμα εἶναι πιά κοινοτοπία, καὶ δὲν νομίζουμε ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθεῖ περισσότερο. Ἄς σημειωθεῖ μόνον ὅτι ἡ μὴ ἐπιλογὴ καταλλήλων στελεχῶν ἔχει διττὴ ἀρνητικὴ ἐπίπτωση. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος συντελεῖ στὴν κακὴ ἐμπειρία τῶν παιδιῶν ποὺ μετέχουν στὴν κατασκήνωση, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο γίνεται ἡ αἰτία ὄχι μόνον τῆς ἐφεξῆς ἀποχῆς τῶν παιδιῶν ποὺ ἤρθαν σ' ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀκατάλληλα στελέχη, ἀλλὰ καὶ τῆς μὴ συμμετοχῆς τῶν παιδιῶν ποὺ οἱ κατασκηνωτὲς αὐτοὶ θὰ ἐπηρεάσουν τὶς ἐπόμενες χρονιές.

»«

Ἡ κυριότερη ὅμως αἰτία καὶ ὁ μεγαλύτερος ὑπεύθυνος βρίσκεται ἀκριβῶς ἐκεῖ ποὺ θάπρεπε νὰ ὑπάρχει ὁ πυρῆνας τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κατασκηνωτικοῦ θεσμοῦ : στὴν ἴδια τὴν οἰκογένεια. Πράγματι, αὐτοὶ ποὺ δὲν δίνουν τὰ κατάλληλα ἐφόδια στὸ παιδί γιὰ νὰ μπορέσει νὰ χαρεῖ τὴν κατασκήνωση, νὰ ἀποκομίσει ἀπ' αὐτὴν τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ ὠφέλεια, νὰ τὴν ἀποζητήσῃ ἀπὸ μόνον του καὶ νὰ γίνῃ ὁ προπαγανδιστὴς της καὶ στὰ ἄλλα παιδιά, εἶναι οἱ γονεῖς.

Καὶ εὐθύνονται πρῶτα-πρῶτα οἱ γονεῖς γιὰ τὴν δυσπροσαρμοσία τοῦ παιδιοῦ. Εἰδικὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατασκήνωση, ἓνα ἀπὸ τὰ βασικὰ σφάλματά τους εἶναι ὅτι δημιουργοῦν στὰ παιδιά, ἀσυνείδητα βέβαια, τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ κατασκήνωση εἶναι τὸ μέρος ποὺ θὰ τὰ ἀποξενώσει ἀπ' αὐτοὺς. Δὲν παραλείπουν νὰ τοὺς ἀναφέρουν, μὲ ὕφος δασκάλου, τὰ πλεονεκτήματα τῆς κατασκηνώσεως, — καθαρὸς ἀέρας, μπάνια ἐνδεχομένως, παιγνίδια μὲ τὰ ἄλλα παιδιά, — ἀλλὰ καὶ νὰ δίνουν συγχρόνως ἰδιαίτην ἐμφαση στὸ γεγονός ὅτι κάθε Κυριακὴ θὰ τὰ ἐπισκέπτονται καὶ θὰ τοὺς φέρουν γλυκὰ ἢ ὅ,τι ἄλλα πράγματα ἐπιθυμοῦνε, — ποὺ ἐκεῖ, ἐπομένως, θὰ τὰ στεροῦνται. Ὁ καιρὸς ἔτσι — τοὺς λένε — θὰ περάσει εὐκόλα, καὶ σύντομα θὰ ξαναβρεθοῦν μαζὶ στὸ σπίτι. Αὐτὰ ὅμως κάνουν τὸ παιδί, ὅπως εἴπαμε, δυσπροσάρμοστο. Ἐκδηλώσεις τῆς δυσπροσαρμοσίας αὐτῆς εἶναι ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὸ φαγητό, ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὰ παιγνίδια, ἡ μελαγχολία, καί, ὄχι σπάνια, τὰ δάκρυα. Φυσικά, τὸ ἱκανὸ στέλεχος θὰ ἐπισημάνει ἀμέσως τὰ συμπτώματα αὐτὰ καὶ θὰ ἀντιδράσῃ ἀναλόγως. Κι' ἔτσι, ὅσο θὰ περνοῦν οἱ μέρες, τὰ περισσότερα παιδιά θὰ προσαρμόζονται ὀλοένα καὶ περισσότερο. Θὰ ἀρχίσουν νὰ διαπιστώνουν σιγά-σιγά ὅτι τὸ νέο περιβάλλον καὶ ἡ νέα τους ζωὴ ἔχουν πολλὰ θέλητρα, ποὺ ἡ ξαφνικὴ ἀλλαγὴ τῶν πρώτων ἡμερῶν τὰ ἐμπόδιζε νὰ τὰ καταλάβουν. Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ πολὺτιμος χρόνος ἔχει πάει χαμένος.

Δὲν περιορίζεται ὅμως ἐδῶ ἡ εὐθύνη τῶν γονέων. Ἀμέτρητες εἶναι οἱ ἄλλες λεπτομέρειες, ποὺ μαρτυροῦν τὴν ἔλλειψη φαντασίας, τὴ στενότητα ἀντιλήψεως καὶ τὴν ἄγνοια τῶν στοιχειωδῶν κανόνων καὶ συνειπειῶν ποὺ ἔχει ἡ συμβίωση. Οἱ ὀδηγίτες, ἄς ποῦμε, ποὺ δίνουν στὸ παιδί ἅμα φεύγει, θὰ ταίριαζαν γιὰ περιπτώσεις παιδιῶν ποὺ πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν σὲ στρατόπεδο ἐχθρικό ! Νὰ ἐλέγχει ἀνελλιπῶς τὰ πράματά του μήπως τοῦ πάρουν τίποτα, νὰ μὴ δίνει τὰ παιγνίδια του παρὰ μόνον στὸν τάδε φίλο του καὶ μόνον ὅταν παίζουν μαζὶ, νὰ προσέχει ἂν τοῦ δίνουν καλὸ φαγητό, ἢ μήπως τοῦ δίνουν τὸ χειρότερο, νὰ μὴ κάνει δουλειές, νὰ κοιτάζει νὰ μὴ τοῦ πάρουν τὸν ἀέρα, νὰ γράφει ἀμέσως στὸ σπίτι του ὅ,τι παράπονα ἔχει...

Καὶ ἡ κακὴ καθοδήγηση συνεχίζεται τὶς μέρες ποὺ τὸ ἐπισκέπτονται στὴν κατασκήνωση. Ἡ μορφή ποὺ δίνουν στὶς συναντήσεις αὐτὲς εἶναι δύσκολο νὰ περιγραφεῖ. Δάκρυα καὶ ξεφωνητά, σὰν τὸ παιδί νᾶλειπε χρόνια καὶ νὰ τόχαν γιὰ χαμένο. Διαρκῆς μνηία τῶν φίλων ποὺ ἄφησε καὶ ποὺ σχεδὸν δὲν μποροῦν νὰ κάμουν χωρὶς αὐτό. Καὶ μετὰ τὶς πρώτες συγκινήσεις, οἱ καταστρεπτικὲς ἐρωτήσεις : « Σοῦ ἀρέσει ἐδῶ ; Σὲ προσέχουν ; Μήπως σὲ βάζουν νὰ κάνεις δουλειές ; Μήπως ἀρρώστησες καὶ δὲν σὲ πῆγαν στὸ γιατρό ; Σὲ μάλλωσε κανεὶς ; Τὸ φαί σ' ἀρέσει ; » Ἐρωτήσεις ποὺ εἶναι μοιραῖο νὰ δημιουργοῦν στὸ παιδί τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ κατασκήνωση καὶ τὸ προσωπικὸ της δὲν ἔνιαν παρὰ γιὰ νὰ τὸ ὑπηρετοῦν

και για να ικανοποιούν και τις πιο παράλογες απαιτήσεις του. Δεν αντιλαμβάνονται λοιπόν πόσο καλό θα έκαναν στο παιδί τους αν το ρωτούσαν απλώς : « Ήσουν καλό παιδί ; Ήσουν έν τάξει ; Μήπως δημιούργησες τίποτα ιστορίες ; »

Και έρχεται κανείς να ρωτήσει : Τι τακτική είναι αυτή, και πού όφείλεται ; Δεν αγαπούν λοιπόν οι γονείς τα παιδιά τους, ή δεν ενδιαφέρονται γι' αυτά ; Κάθε σκέψη που θα ήθελε να συγκρίνει με ό,τιδήποτε την πατρική ή τη μητρική αγάπη θα ήταν βέβαια άστεία. Ό τρόπος όμως που εκδηλώνεται πολλές φορές αυτή ή αγάπη διαγράφει πολύ ζωντανά το άδιαφώτιστο πολλών γονέων, και την κάνει αγάπη κακώς εννοούμενη. Πολλοί γονείς πιστεύουν ότι εκπληρώνουν την αποστολή τους ως γονέων με το να έχουν έτοιμο στο παιδί τους ό,τι τους ζητήσει. "Ότι το προστατεύουν με το να του κατηγορούν τους πάντας και τα πάντα. Το κάνουν να πιστεύει ότι όλοι οι άνθρωποι γύρω του, εκτός από τους ίδιους, είναι κακοί και το μισούν. "Ότι δεν πρέπει να περιμένει τίποτα καλό από τους άλλους, και, γι' αυτό, πώς ό,τι επιθυμεί πρέπει να το απαιτεί. Τι ιδιότητες όμως του καλλιεργούν μ' αυτό τον τρόπο ; Την καχυποψία, την αλαζονεία, το άνικανοποίητο. Και μιá καταστρεπτική άδυναμία χαρακτήρος.

Για να δείχτε πόσο σπουδαίο ρόλο παίζει ή προετοιμασία των παιδιών στο να αντιμετώπιζουν τις διάφορες περιστάσεις μόνα τους, αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχουν παιδιά, ακόμα και πολύ μικρών ηλικιών, ανάμεσα στα όποια και μοναχοπαιδιά, που όχι μόνο δεν φαίνεται να τã ενοχλεί ή ιδέα της προσωρινής απομάκρυνσης από τους γονείς τους, αλλά που δίνουν και μαθήματα σε άλλα, πιο αδύνατα σ' αυτό το σημείο, προτρέποντάς τα από την πρώτη κιόλας στιγμή να παίζουν μαζί και να χαρούν την κατασκήνωση. Παιδιά που δεν ανάγουν σε άλλο πρόβλημα το φαγητό τους, που δε βλέπουν το στρώσιμο του κρεβατιού τους σαν καταναγκαστικά έργα, που δεν αντικρίζουν τον παιδικό κινηματογράφο με περιφρόνηση. Θα είναι δύσκολο να μάς πείσει κανείς ότι οι γονείς αυτών των παιδιών, που τã ανάθρεψαν έτσι, δεν αισθάνονται αγάπη γι' αυτά. Κι' από την άλλη μεριά, είναι δύσκολο, τουλάχιστον έξ' ίσου, να παραδεχτούμε ότι οι γονείς εκείνοι, που έχουν έτσι αναθρέψει το παιδί τους ώστε να δηλώνει, δικαιολογώντας την ιδιοτροπία του, ότι δεν

του άρέσει το φαγητό γιατί στο σπίτι του κάνουν πάντα γαλλική κουζίνα ! — ότι οι γονείς αυτοί το αγαπούν όπως πρέπει !

»»

Ή κατασκήνωση, όσα εμπόδια κι' αν συναντάει και παρ' όλη την έλλειψη συμπαράστασης, προχωρεί, και άναμφισβήτητα εκπληρώνει το έργο της, προσφέροντας στα παιδιά όλα όσα αναφέρθηκαν στην αρχή. Ξέρει ότι έχει χρέος να παρέχει άφθονες προϋποθέσεις επιθυμητής παιδείας, και το κάνει, στο μέτρο των δυνατοτήτων της. Να είναι βέβαιοι οι γονείς, ότι τα παιδιά τους που γνώρισαν την κατασκήνωση, ακόμα κι' αυτά που έμειναν πολύ λίγο σ' αυτήν, ακόμα και όσα λένε πως δεν έμειναν εύχαριστημένα, ώφεληθήκαν σε έναν ή περισσότερους τομείς, — άσχετο αν αυτή ή ώφέλεια δεν φαίνεται πάντοτε εύκολα.

Άς προσπαθήσουν λοιπόν να κάμουν τα παιδιά τους φίλους της κατασκήνωσης. Έτσι θα τους έχουν έξασφαλίζει έναν πολύτιμο φίλο.

Κι' αν συμβεί να διαφωνούν σ' ένα σημείο με την « πολιτική » της κατασκήνωσης, δεν χρειάζεται ούτε να το άποσιωπήσουν, ούτε να την κατακρίνουν. Ή κατασκήνωση με εύχαρίστηση θα δεχτεί πάντα κάθε μελετημένη πρόταση ή ιδέα για τη βελτίωσή της. Το επιδιώκει μάλιστα. Γιατί άλίμονο αν δεν άναγνωρίσουμε στους γονείς ότι ξέρουν τις άνάγκες του παιδιού τους και την ψυχολογία του. Πρέπει όμως και οι γονείς να καταλάβουν ότι όλα ξεκινούν από τη διάπλαση στο παιδί ενός θετικού και πραγματικά ήθικου χαρακτήρα. Μ' αυτές τις βάσεις, το παιδί θάνα σε θέση και να παραβλέψει κάτι που δεν είναι τέλει, και να βοηθήσει το ίδιο για την τελειοποίησή του. Θάνα σε θέση να διασκεδάσει με το άπλο παιγνίδι, να καμαρώσει για το καθάρισμα ενός κομματιού γής, να συγκινηθεί με το μυστικό του καινούργιου φίλου, να όνειρευτεί κάτω άπ' το μεγαλείο των άστεριών. Χωρίς αυτές, θα βρεθούμε κάποτε έντρομοι μπροστά σ' ένα παιδί που δεν ικανοποιείται με τίποτα, — και, το χειρότερο, δε θα μάς περνάει καν άπό το νοΰ ότι το φτιάξαμε έτσι έμεις οι ίδιοι.

ΜΑΡΘΑ ΣΤΑΘΑΤΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

No 74-75

Σεπτέμβριος 1967

Οί φετεινές γιορτές της Παιδικής Κατασκηνώσεως
της Τραπέζης μας

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΟΡΙΩΝ

ΣΤΙΣ 26 του περασμένου Ιουλίου ή Παιδική Κατασκήνωση της Τραπέζης μας θα είχε την πρώτη φετεινή μεγάλη μέρα της. Τα αγόρια θα γιόρταζαν τη λήξη της φετεινής τους κατασκηνωτικής ζωής, που ήταν και η λήξη της πρώτης φετεινής κατασκηνωτικής περιόδου. Γνώριμες ώρες σε γνώριμα μέρη, από παλιά. Ξεκινάμε, να τις ζήσουμε ακόμα μια φορά, να τις ξαναχαρούμε.

Φτάνουμε στο Μετόχι της Πάρνηθας ενώ ο ήλιος χρυσώνει ακόμα τα φύλλα. Από το πρωί βέβαια κάνει αυτή τη δουλειά, αλλά μόνο τούτη τη στιγμή, θαρρείς, του πέτυχε απόλυτα το χρώμα όπως τόθελε : χρυσαφί φεύγον...

Κάτω από ένα μεγάλο πεύκο που μπορεί να νάναι και εκατόχρονο, τα παιδιά μας, ήλιοκαμμένα, χαρούμενα, μαζεμένα όλα μαζί, ψιθυρίζουν, συζητούν, προετοιμάζονται για την έναρξη της γιορτής τους. Το αγέρι του βουνού έχει αφήσει στην ύψη τους την όμορφη και το μύρο του. Κάτι πουλιά, καθισμένα στα βαθιά των δέντρων σά να σχολιάζουν, δίκην τεχνοκριτών, με ευμένεστατα κελαηδίσματα το λαμπρό αποτέλεσμα, ενώ κάποια άλλα τόχουν βρεί πολύ ευχάριστο παιγνίδι να κάνουν προκαταβολικώς αθέμιτο συναγωνισμό σε ό,τι θα πρόκειται να είναι μουσικό μέρος της γιορτής.

Κάτι παιδιά τραγουδάνε το γνωστό : *Θυμήσου, όπου πιάς, στιγμές χαράς. Σά να τ'όλεγα σε μένα, το προσπαθώ, και γυρίζω έτσι χρόνια πολλά πίσω, πρώτα στην Πεντέλη, κι' ύστερα στην Αγία Τριάδα της Πάρνηθας. Τότε ή Κατασκήνωση της Τραπέζης μας είχε μόνο σκηνές, μαγειρεία σχεδόν υπαίθρια και τραπεζαρίες με σκέπη τους φυλλώματα και άστέρια. Τώρα πολλά έχουν αλλάξει. Και αλήθεια, είναι να θαυμάζει κανείς τί κατόρθωσε εδώ το πάθος για το ωραίο έργο και το σκοπό του, ή φωτισμένη αντίληψη και ή στοργική συμπαράσταση των ιδυόντων : Οί άλλοτινες σκηνές, που πολλές φορές τις άρπαζε ο άνεμος, έχουν γίνει θαυμάσια *bungalows* χαμένα στο πράσινο. Οί τραπεζαρίες, τά μαγειρεία, είναι τώρα*

μεγάλα κτίρια, εγκαταστάσεις ολόκληρες με τέλειο τεχνικό εξοπλισμό. Το άναρρωτήριο, σωστή χαρά Θεού. Οί αυτοσχεδιασμοί με τις άσβεστωμένες πετρούλες στο χώμα, έγιναν περίτεχνα σχέδια στα γκάζόν. Και παντού, όπου ήταν μόνο θάμνοι, είναι τώρα και θάμνοι αλλά και πρασιές και λουλουδία.

Αλλά ή άναμνηή φαίνεται πως τέλειωσε, — αντίλαμβάνομαι κάποια κίνηση. Ναι, είναι οί επίσημοι. Έπικεφαλής ή Έπιτροπή της Κατασκηνώσεως, στην όποία μετείχαν φέτος : οί Σύμβουλοι της Τραπέζης κκ. ΛΕΩΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΘ. ΒΑΣΙΛΑΣ και Ι. ΣΕΡΠΗΡΗΣ, ή Διευθυντής κ. Θ. ΜΑΓΓΑΝΑΡΑΣ, οί Έποδιδυθνται κκ. Ζ. ΣΤΑΪΚΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ, Π. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΚΗΣ, Ι. ΣΤΑΜΑΤΗΣ και Ο. ΔΗΜΙΔΗΣ, οί Έντεταλμένοι Τμηματάρχει Προϊστάμενοι κκ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, Πρόεδρος του Ταμείου Έγείας, Θ. ΧΡΗΣΤΙΑΗΣ και Μ. ΠΟΛΙΤΗΣ, και οί Τμηματάρχει κκ. Δ. ΜΑΡΚΕΤΟΣ, Άντιπρόεδρος του Συλλόγου των Έπαλλήλων, και Γ. ΜΑΛΛΙΑΡΟΣ. Το γενικό πρόσταγμα είχε φυσικά ή Γενικός Έπόπτης της Κατασκηνώσεως Έποδιδυθντής κ. Δ. Μακρίδης, που είναι και Γενικός Έφορος Προσκόπων.

Έποδοχή με κραυγές και χειροκροτήματα. Πολλά χειροκροτήματα, πολλές κραυγές. Κι' ύστερα σιωπή. Ο ήλιος, σά να ήταν αυτό που λένε στο θέατρο Διευθυντής του φωτισμού, στέλνει πίσω από τά δέντρα, άς πούμε από τις κουίντες, μια ρόδινη άκτίνα του, — κι' ή γιορτή άρχίζει.

Στο προσκήνιο ή Κοινotάρχης της 6ης Κοινότητος κ. Δήμας. — Κυρίες και κύριοι. Δέν είμαι έξ επαγγέλματος ήθοποιός, δέν είμαι έρασιτέχνης. Άλλά θά προσπαθώ...

Εισαγωγή για να ακολουθήσει το πρόγραμμα αυτοσχεδιασμών, σκέτες, τραγουδιών, άπαγγελίας τών παιδιών.

Θυμάμαι εκείνους τούς καταπληκτικούς ομαδάρχες τών 6 ετών στην ώρα του προσκλητηρίου :

— Προσοχή !

— Άγχεθί, άναφέω, πάντε παόντε !

Άκολουθεί κανονική μεταβολή, και θύελλα χειροκροτημάτων και γέλιων. Ή εκείνες τις άπαγγελίες τών μικρών, που πολλές φορές χάνουν τόν ήρωά και ψευδίζουν :

Ή καλή μας ή... λακάδα

τώει κάτω άγελάδα...

...τώει κάτω τη λακάδα.

Άς σημειωθεί ότι ή αντίστροφή συνετελέστη με άπόλυτη σιγουριά και μια επίσημότητα που σε έντυπωσιάζει.

Τὰ παλαιὰ ὄνειρα τῶν θεμελιωτῶν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ ἦσαν ἀσφαλῶς τολμηρότερα γιὰ τὴν ἐποχὴ των. Καὶ ὁμως μὲ τὴν θερμονοργὸ πνοὴ τῆς Σεβαστῆς μας Διοικήσεως, μετουσιώθηκαν τὰ ὄνειρα ἐκεῖνα στὴ σημερινὴ ἀπτὴ καὶ ὠραία, εὐεργετικὴ πραγματικότητα.

“Ὅλοι ὅσοι ἔχουμε τὸ προνόμιο νὰ ὑπηρετοῦμε στὸ πρῶτο Πιστωτικὸ Ἰδρυμα τῆς χώρας, πιστεύουμε ὅτι ἡ αὐτὴ πνοή, πὸν ἀδιάλειπτα μᾶς κατευθύνει σὲ τόσες ὠραίες πραγματοποιήσεις, θὰ μεταβάλῃ καὶ τοὺς σημερινούς δραματισμούς σὲ αὐριανὰ ἐπιτεύγματα.

Μὲ αὐτὲς τὶς προσδοκίες ἐπιτρέψτε μου νὰ ἀποχαιρετήσω τοὺς πρῶτους ἐφετεινούς κατασκευαστὰς μας, καὶ νὰ τοὺς εὐ-χρηθῶ ἕναν εὐτυχησμένο καινούργιο σχολικὸ χρόνο, γεμάτων ἐπαίσιων γιὰ τοὺς ἰδίους καὶ ἱκανοποιήσεις γιὰ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς κηδεμόνας των.

Ἐραϊεὶς ἰδέες, ὠραῖοι δραματισμοί. Ὁ θερμὸς ἀντιχαιρετισμὸς τοῦ κ. Πεσμαζόγλου δίνει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἄλ' αὐτὰ θὰ γίνουν καὶ ὠραῖες πραγματικότητες. Κανένας κόπος, συλλογίζομαι, καμιά θυσία δὲ μετριέται, ὅταν μπορεῖ νὰ προσφέρει τόσα. Γιατὶ πράγματι. Ὁ χρόνος τῆς παραμονῆς στὴν Κατασκηνώση μπορεῖ νὰναι μικρὸς. Εἶναι ὁμως ἄρκετὰ σημαντικὸς μὲ τὰ ὅσα ἐπιτελεῖ. Μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, τὸ παιδί αὐτενεργεῖ, ἀνεξαρτοποιεῖται, ἐντάσσεται στὸ σύνολο. Ἡ διδασκαλία στὴν πιὸ ἀπλὴ καὶ πρόσφορη μορφή καὶ στιγμὴ τῆς. Ἄγαπῶ τὸ λουλούδι γιατί μου χαρίζει τὸ μύρο του. Τὸ φίλο μου, γιατί μὲ βοηθεῖ καὶ τὸν βοηθῶ. Μία σωστὴ προετοιμασία γιὰ τὴ ζωὴ πὸν ἔρχεται. Νομίζω ὅτι ὁ θεσμὸς βρῆκε στὴν τραπεζικὴ μας οἰκογένεια τὴν πληρέστερη ἔκφρασή του.

»«

Τὸ δειλινὸ ἔχει πιὰ προχωρήσει. Ἡ γιορτὴ τέλειωσε. Ἡ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας ἄφησε στὰ χέρια τῶν παιδιῶν τὸ σύμβολο τῆς Ἱστορίας μας καὶ τῆς συνέχειάς της. Ἡ μέρα πάει, ὁ ἥλιος πάει... Ἀπὸ τὰ δέντρα σταλάζει ἡ νύχτα. Κι' ἐμᾶς μᾶς περιμένει ὁ δρόμος. Οἱ σκέψεις, ὁ μόχθος, τὸ αὔριο. Στὰ χέρια μας ὁμως κρατοῦμε πάντως λίγο θυμάρη.

ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΡΥΤΙΝΟΥ-ΚΟΜΝΗΝΟΥ

Ἡ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΖΗΜΙΑΡΗΣ μήνας ὁ Αὐγούστος. Κάθε φορὰ πὸν τελειώνει, παίρνει σβάρνα μαζί του κι' ὀλόκληρο τὸ καλοκαίρι.

Κι' ἀπόψε μόνον τὸ συνειδητοποιῶ καλά-καλά ὅτι εἶναι κιόλας τέλη Αὐγούστου. Κι' ὅτι γι' αὐτὸ ἀνεβήκαμε ἐδῶ πάνω στὴν Πάρνηθα, νὰ ἰδοῦμε πὸς θὰ διασκεδάσουν τὰ κορίτσια αὐτὴ τὴ ζημιὰ, πὸς θ' ἀποχαιρετήσουν τὴν καλύτερη ἔκφραση, τὴν ἐνσάρκωση ὀλόκληρου, νομίζω, τοῦ καλοκαιριοῦ τους : τὴ ζωὴ τους ἕνα μῆνα στὴ μοναδικὴ αὐτὴ Κατασκηνώση, τὴν Κατασκηνώση τῆς Τραπεζῆς μας. Τὸ λέω αὐτὸ μὲ ἀπόλυτη ἐπίγνωση τῆς βαρύτητας τοῦ ἐπίθετου « μοναδικός », τὸ λέω ὅχι ἀπὸ τὴν τρέχουσα ἀντίληψη : « τὸ δικὸ μας καλύτερο ἀπ' ὅλα », μὰ ἀπὸ τὴν πείρα πὸν ἀποκόμισα ἀπὸ ἄλλες κατασκηνώσεις, καὶ ἀπὸ τὶς ἀναπόφευκτες συγκρίσεις.

Πρῶτο-πρῶτο ἦρθε στὴ γιορτὴ τὸ Ἄπογευματάκι. *En grande toilette*, μὲ τὰ καλά του χρώματα, καὶ τὸ κομψὸ του προχώρημα. Μετὰ, μιὰ-μιὰ διάφορες Εὐωδιές, πὸν στὸ τέλος κάθονται ὅλες κοντὰ-κοντὰ, κι' ὅλες μαζί τὶς ἀναπνέει. Ὑστερα, κάπως ἀργοπορημένο, τὸ Ἀεράκι, κι' ἡ Δροσιά ἢ εὐφρόσυνη. Ὅλοι τοῦτοι οἱ μουσαφιρέοι, στενοὶ φίλοι μὲ τὰ κατασκηνωτάκια, πὸν καθισμένα σταυροπόδι στὸ γκαζόν, μπροστὰ στὴν 3ῃ Κοινότητα, τοὺς γνέφουν μὲ γελᾶκια καὶ συνομοτικὲς γκριμάτσες.

Ἦρθαν κι' οἱ γονεῖς σὲ λίγο, καμαρωτοί-καμαρωτοί. Στέλνουν πεταχτὰ φιλάκια στὰ παιδιά τους μὲ τὰ ξεχωριστὰ μέσα στὸ πλῆθος. Ἡ πρώτη σειρά, τῶν ἐπισήμων, ἀδειανὴ ἀκόμα. Κι' ἡ γαλαρία, αὐτοὶ πὸν ἔμειναν ὄρθιοι στὴ βερᾶντα, ἀρχίζει νὰ ἐκδηλώνεται, — κάτι σφουρίγματα καὶ κάτι παλαμάκια ἀδμονίας. Καὶ σὲ φούρια μεγάλῃ τὰ στελέχη, οἱ ὀμαδάρχισσες κι' οἱ κοινοτάρχισσες. Καὶ σὲ αἴγλη μεγάλῃ. Θαρρεῖς πὸς ξεφυλλίζεις φιγουρίνια. Αὐτοὶ οἱ μίνι-Μάιοι προπάντων πὸν φορᾶνε ὅλες τους, τοὺς πᾶνε τρέλα. Εἶναι νὰ περνᾶς δίπλα τους καὶ νὰ λές : « Συγνώμη πὸν ζοῦμε. » Ἡ Μαρκησία τῶν Ἀγγέλων — ἔτσι ἐβγαλαν τὰ παιδιά τὴν Ὑπαρχηγὸ τῆς Κατασκηνώσεως δ. Νίκη Φουσέκη — συγκρατεῖ τὴν πειθαρχία μὲ ἀνεπαίσθητες κινήσεις καὶ ὀφθαλμικὲς διαταγές. Ζυγίζω κρυφὰ τὴ σεμνότητα τοῦ ἀρχηγοῦ κ. ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΑΝΙΑΤΑ-ΚΗ. Δὲν ἔχασε δράμι. Κι' ἄς τοῦ ἔχει συμβεῖ κάτι ἄρκετὰ σπάνιο : νὰ τὸν ἀγαπᾶνε πολὺ κάπου τετρακόσια παιδιά ! Φαινόμενο !

Ἡ ΒΕΡΑΝΤΑ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΜΟΝΙΜΩΝ ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Φωτογραφία ΝΙΚΟΥ ΒΑΚΑΛΑΚΗ)

στά παιδιά, και πολλαπλός ο έπαινος σ' εκείνους που τὰ ὄθησαν, τὰ διευκόλυναν, τὰ δίδαξαν.

“Όλοι διασκέδασαν με τὸ στρίπ-τιζ δύο μικρῶν ἀγοριῶν, ποὺ θὰ γδυθεῖ και θὰ ξαναντυθεῖ πιὸ γρήγορα. Κινησεις-ἀστραπή, κωμικὲς ἀτυχιές, κωμικὰ χασομέρια. “Όσπου νὰ βγει ὁ νικητής. “Η μητέρα του γύρισε στὴ διπλάνη της και εἶπε : « Ὁ δικός μου εἶναι ! » Ἀκριβῶς ὅπως θὰ τῶλεγε ἡ μητέρα τοῦ Μεγαλέξαντρου. Τὴ νιώθω.

Μικροῦλες κουτσοδόντες που λένε ποιήματα, ὑποκλίνονται μετὰ ντροπαλά κι' ὕστερα χάνονται με μιὰ τρεχάλα. Λες και φοβοῦνται μήπως μετανιώσουν οἱ θεατές, και τοὺς πάρουν πίσω τὰ χειροκροτήματα.

Μεγαλύτερες γλωσσοκοπάνες, καμιά δεκαριά δεκαπεντάχρονες, βγήκαν νὰ σατιρίσουν πρόσωπα και καταστάσεις τῆς Κατασκηνώσεως με τίτλους κινηματογραφικῶν ἔργων : Ἄρχηγός : Μόνος ἐναντίων πολλῶν. Στελέχη : Σκλάβοι τῆς Μοίρας. Βοηθοί : Ἡ ἐκδίκηση θάναι δική μας. Ἐπιμελητεία : Ποιὸς φοβάται τὴ Βιοτζίνια Γούλφ. Γιατρός : Προάκτωρ 00X. Ἐπιχειρήσεις Bradoral. (Γιατρέ μου, καλύτερα θάχεις, σίγουρα, νὰ πᾶς σὲ καμιά κατασκήνωση σφηκῶν, παρά νὰ θεραπεύεις τὰ βαβὰ ἐσούτων τῶν ἀτίθασσων λογικῶν ὄντων.)

Δὲ θὰ ξεχάσω τὴ μικρὴ, τοσηδούλα ἦτανε, ποῦρε και καθήσασταυροπόδι με τὴ φλογέρα της κι' ἄρχισε νὰ παίζει κάτι κουκλιστικους σκοπούς, — τί ὀριμότητα πήραν αὐτοὶ οἱ σκοποὶ ἀπὸ τὴ γαλήνη τῆς ὕρας και τοῦ τοπίου, πόσο παραούρηκε ἡ φαντασία. Τόσο που νὰ ψάχνω πίσω ἀπὸ τοὺς θάμνους, σίγουρη πὼς θὰ ἰδῶ κάποιον μικρὸ Πάνα νὰ κοιτάζει συμπαθητικὰ και καλοπροαίρετα τὰ παιδιά, ἔτσι μόνο και μόνο γιὰ νὰ διακρίψει κάποιαν αἰφνίδια μοναξιά που αἰστάνθηκε.

“Η μικρὴ ἔκαμε ἕνα φάλτσο. Και δὲν ἐνοεῖ νὰ τελειώσει τὸ νουμέρο της ἀν δὲν ξαναπαίζει σωστά τὴ νότα. “Αν, σκέπτομαι, πολεμάει με τόσο πείσμα ὅλες τὲς παραφωνίες που θὰ κάμει και θ' ἀκούσει στὴ ζωὴ της, θά...

Δὲν πρόλαβα νὰ τελειώσω τὴν πρόβλεψή μου. Με διέκοψε ἕνα ἀκόμα τραγούδι τῶν παιδιῶν :

Πάντα μακριὰ σὰν κοιτάξεις,
μέσ' τὸ σκοτάδι θὰ ἰδεῖς
ἕνα μικρὸ ἀστεράκι
γιὰ νὰ δδηγηθεῖς...

“Ἐνα μικρὸ ἀστερί πάνω στὸν οὐρανὸ μου κλείνει με σημάσια τὸ μάτι. Τί ἐνοεῖ ἄραγε ;

“Η Νύχτα, που πήγε και καθήσαστα στην ἀδειανὴ θέση τοῦ Δειλινοῦ, παρακολουθεῖ με ζωηρότατο ἐνδιαφέρον πὼς τὴ μιμεῖται ἕνα κορίτσι χορεύοντας. Δείχνει πολὺ ἱκανοποιημένη. Πάρα κεῖ χορεύει ἡ Μέρα, ἄλλο κορίτσι. “Η μία ἔργεται, ξυπνάει τὰ λουλούδια, φεύγει, ἔργεται ἡ ἄλλη, τὰ κοιμίζει. “Όμορφα, συμπαθητικὰ και αἰσιόδοξα χορεύουν τὰ κορίτσια, — ἀλλὰ διαμαρτύρομαι. Δὲν εἶναι πλήρης ἡ ἀναπαράσταση τῶν κινήσεων τοῦ χρόνου. Αὐτὸ μόνο κάνουν ἡ Νύχτα και ἡ Μέρα ; Ευπνᾶνε και κοιμίζουν τὰ λουλούδια ; (Διαμαρτύρομαι. Κόψανε σκηνὲς ἀπὸ τὸ ἔργο. Ποῦ εἶναι ἡ σκηνὴ τοῦ Ἀμμωτοῦ, που κάθε τόσο, ρυθμικά, ἀμετάτρεπτα, τὸ φέρουν τὸ πάνω κάτω, και ὁ ἄμμος κυλάει ἀπὸ τὸ ἕνα χωνάκι στὸ ἄλλο, και ὁ καιρὸς περνᾷ ; Ἄλλὰ βέβαια, σωστά τὴν κόψανε. Σκηνὴ ἀκατάλληλη γιὰ ἀνηλικούς.)

Κοπέλες ! Πολὺ ὀμορφα χορέψατε ὅλες σας τοὺς ἐθνικούς μας χορούς. Με κάνατε νὰ αἰστανθῶ ἐντόνως Ἑλληνίδα. Και ἐντόνως ζηλότυπη. Γιὰ τὴ στητὴ σπονδυλικὴ σας στῆλη, τὰ ἐλεύθερα πηδήματά σας, τὸ μαλακὸ λίκνισμα τῆς ἐκφράσεώς σας. Ἐντόνως Ἑλληνίδα, και ἐντόνως ζηλότυπη, γιὰ κείνη προπάντων τὴν πρωτοχορεύτρια, τὴ νεότητά σας. Τὴ χειροκρότησα με τὴν ψυχὴ μου.

»«

Πολλὲς φορὲς πόθησα νὰ ἤμουνα γλόμπος. Και τώρα, πάλι ὁ ἴδιος πόθος. Θᾶθελα νὰμουνα γλόμπος γιὰ νὰ βοηθήσω τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου μας κ. ΣΩΤ. ΔΙΚΑΙΑΚΟ νὰ μπορέσει νὰ διαβάσει τὸν ἀποχαιρετιστήριο λόγο του χωρὶς ν' ἀγωνίζεται στὸ ἡμίφως. Εἶναι, ὁμως, φαίνεται, γραμμένος ὁ λόγος αὐτὸς καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς καρδιάς, κι' ὅταν εἶν' ἔτσι, φωσφορίζουν, λένε, οἱ λέξεις, και ἐν τέλει τὰ γραμμένα διαβάζονται ! Ἄς τὰ τυπώσουμε ἐδῶ, γιὰ νὰ πάρουν και τὸ βάπτισμα τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας :

Ἄγαπητά μου παιδιά, λέει ὁ κ. Δικαιᾶκος. Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σᾶς χαιρετῶ.

Σὲ λίγες μέρες τὰ τιτιβίσματά σας δὲ θ' ἀκούγονται πιὰ σ' αὐτὸ τὸ χῶρο, και ἡ φωλιὰ που σᾶς φιλοξένησε θὰ σιγήσει και πάλι.

Θὰ φύγετε ἀνανεωμένα ἀπὸ τὸν καθαρὸ ἀέρα και ἐμπνευσμένα ἀπὸ τοὺς κανόνες μιᾶς ὀραίας ὀμαδικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία, εἶμαι βέβαιος, ἀρκετὰ ἐπρόσθεσε στὴν ψυχικὴ και τὴ σωματικὴ ἀγωγή σας.

“Ο Σύλλογος τῶν Ἑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, που, ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Κατασκηνώσεων, ἔχει κι' αὐτὸς ἕνα μέρος τῆς ἐθῆνης τους, κατέβαλε κάθε προσπάθεια ὥστε ἡ διαμονὴ σας ἐδῶ νὰ γίνεῖ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ εὐχάριστη.

Ἄν κατάφερε νὰ σᾶς εὐχαριστήσει, θὰ αἰστανθεῖ μεγάλῃ ὕπερηφάνεια.

Αἰσθάνομαι ὁμως ἐθῆς ἀμέσως τὴν ἀνάγκη νὰ τονίσω και τὴν ἀγάπη και τὸ ἀμέριστο ἐνδιαφέρον τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς γιὰ τὴν Κατασκήνωση. Γι' αὐτὸ ἡ Κατασκήνωσή μας ἔχει γίνεῖ, τόσο ἀπὸ πλευρᾶς ἐγκαταστάσεων ὅσο και ἀπὸ πλευρᾶς λειτουργίας, ζηλευτὸ και τελειοποιημένο πρότυπο.

Θὰ πρέπει ἀκόμα νὰ προσθέσω ὅτι στὴν ἐπιτυχία της — και ἰδιαίτερος σημειῶν τὴ φρεϊνὴ περίοδο τῆς λειτουργίας της — ἔχει συμβάλει σημαντικὰ ἡ Ἐπιτροπὴ Κατασκηνώσεων.

Θεομὸς συμπαραστάτης ὑπῆρξε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς και Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς Στρατηγὸς κ. Βασιλᾶς. Και μεγάλος στάθηκε ὁ ζῆλος και ἡ στοργὴ γιὰ τὴν Κατασκήνωση και τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, και ξεχωριστὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου με τὴν εἰδικὴ ἐθῆνη τῆς Γενικοῦ Ἐπόπτοῦ τῆς Κατασκηνώσεως Ὑποδιευθυντοῦ κ. Μαζοῖδη.

Γνωστὸς εἶναι σὲ ὅλους μας, και περὶ τὸ νὰ πῶ περισσότερα, ὁ φανατικὸς φίλος τῆς Κατασκηνώσεως που τόσο πολλὰ ἔχει προσφέρει ἀπὸ τὴν ἰδουσή της, ὁ παριστάμενος στὴν ἀποφινὴ μας εορτὴ Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς μας κ. Σεργιένης.

Πρὸς ὅλους αὐτοὺς ὁ Σύλλογος ἀπευθύνει ἐνῶπιόν σας τὲς εὐχαριστίες του γιὰ τοὺς κόπους και τὲς προσπάθειες που κατέβαλαν γιὰ σᾶς.

“Ο Σύλλογος αἰσθάνεται ἐπίσης τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσει και νὰ συγχαρεῖ γιὰ τὸ ἔργο του ὄλο τὸ ἐμπνευχὸ ὄλικὸ τῆς Κατασκηνώσεως, που διέθεσε γιὰ σᾶς τὴ στοργὴ του και τὲς φροντίδες του : Τὸν Ἀρχηγό, τοὺς Ὑπαρχηγούς, τὸ Διαχειριστὴ και τοὺς βοηθοὺς τους, τὴν Ἐπιμελήτρια και τὲς βοηθοὺς της, ὅλα τὰ ἄξια δικά μας και ξένα στελέχη τῆς Κατασκηνώσεως, καθὼς και ὅλους τοὺς ἄλλους που ἐδούλεψαν γιὰ σᾶς.

Ἄγαπητά μου παιδιά, ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σᾶς ἀποχαιρετῶ, και σᾶς εὐχομαι νὰ περάσετε τὸ χειμῶνα με πλήρη ὕγεια, με ἐπιμέλεια και προσήλωση στὰ καθήκοντα τῆς σπουδῆς σας, και με ὀραία και ἐγερνὴ συμπεριφορὰ στὸ σπίτι και στὸ σχολεῖο, ὅπως ἀρμόζει στὰ παιδιά τῶν Ἑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς μας.

Τροποποιῶ : “Όπως ἀρμόζει σὲ παιδιά που ἔζησαν στὴν Κατασκήνωση τῆς Τραπεζῆς μας.

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ

